

حقوق بشر در ایران و جهان

شماره بیست و پنجم

صفحه ۲۵

گزارش جدید از نقض سیستماتیک حقوق کارگران مهاجر در فرانسه

صفحه ۲۴

افشای جاسوسی پلیس نیویورک از مهاجران و رنکین پوستان

صفحه ۱۳

اجرای طرح اشتغالزایی جایگزین کولبری توسط بنیاد برکت

بیانیه ستاد حقوق بشر در واکنش به ادعاهای واهی رئیس هیأت به اصطلاح حقیقت یاب بین‌المللی در جلسه کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل

در پی ادعاهای واهی رئیس هیأت به اصطلاح حقیقت یاب بین‌المللی در جلسه کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل، ستاد حقوق بشر بیانیه‌ای صادر کرد؛ متن این بیانیه به شرح زیر است (۱) روز پنج‌شنبه ۸ آبان و در جریان جلسه کمیته سوم مجمع عمومی ۸۰ در سازمان ملل در نیویورک، رئیس هیأت به اصطلاح حقیقت یاب بین‌المللی ایران در نخستین حضور خود در جلسه کمیته سوم مجمع عمومی از این تربیون سوء استفاده نموده و با خروج از اصول بی‌طرفی، حفظ استقلال و انصاف، به تکرار ادعاها و اتهامات واهی و بی‌اساس خود در خصوص وضعیت حقوق بشر در ایران پرداخته است.

(۲) هیأت به اصطلاح حقیقت یاب که به منظور بهره برداری‌های سیاسی توسط برخی کشورهای غربی در شورای حقوق بشر ایجاد شد و در حالی که پس از ارائه گزارش‌های بی‌مبنا، توجیه و کار ویژه‌ای برای تداوم فعالیت نداشت مجدداً با لابیگری و فشار همان کشورهای تمديد شد، از همان ابتدا بر مبنای رویکردی خصمانه، مداخله جویانه و به عنوان بخشی از دستور کار بی‌ثبات‌سازی در ایران، در حالی شکل گرفت که تمام ظرفیت‌های قانونی در ایران استفاده شد تا نهادهای مختلف دولتی و قانونی در ایران ابعاد مختلف اغتشاشات سال ۱۴۰۱ را بررسی نمایند.

(۳) عملکرد، فعالیت‌ها، بیانیه‌ها و گزارش‌های این هیأت طی سالهای اخیر نشان داده است که آنچه این هیأت دنبال می‌کند در واقع نوعی "مهندسی اتهامات و ادعاها" برای القاء و ترویج یک "هدف و نتیجه گیری کاملاً از پیش تعیین شده و تحمیل شده" از سوی بانیان قطعنامه تشکیل هیأت است.

ادامه در صفحه دوم

معاون دبیر ستاد حقوق بشر: همکاری دستگاه‌های مختلف برای احقاق حق ملت ایران در پی تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی ادامه دارد

موضوع پیگیری حقوقی تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران در سال جاری از همان نخستین روزهای وقوع این جنایت در دستور کار قوه قضاییه قرار گرفت و حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی اژه‌ای، رئیس دستگاه قضا، با تأکید بر پیگیری حقوقی و قضایی جنایت‌های رژیم صهیونیستی، گفت: جنایت کاران صهیونیستی به واسطه جنایت‌هایی که در کشور ما و غزه و دیگر نقاط مرتکب شده‌اند قطعاً باید تحت تعقیب و محاکمه قرار گیرند.

رئیس قوه قضاییه تأکید کرد: ما از پیگیری قضایی و حقوقی جنایت‌های صهیونیست‌ها در ابعاد داخلی و خارجی غافل نخواهیم شد و اجازه نخواهیم داد که مرور زمان بر این جنایت‌ها، گرد فراموشی نشاند در همین رابطه خسرو حکیمی، مشاور رئیس قوه قضاییه و معاون دبیر ستاد حقوق بشر در گفت‌وگو با میزان، بر همکاری و همیاری دستگاه‌های مختلف کشور برای پیگیری حقوقی موضوع تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران تأکید کرد.

به گفته معاون دبیر ستاد حقوق بشر، نه فقط معاونت امور بین‌الملل قوه قضاییه و ستاد حقوق بشر یا وزارت امور خارجه، بلکه ارگان‌های مختلفی در جهت مستندسازی جنگ ۱۲ روزه همکاری‌های بسیار قابل تقدیر انجام دادند.

وی تصریح کرد: این مدارک در اختیار معاونت حقوقی ریاست جمهوری قرار گرفته و وزارت امور خارجه براساس وظیفه ذاتی خودش امور حقوقی و بین‌المللی را تعقیب خواهد کرد؛ معاونت بین‌الملل قوه قضاییه و ستاد حقوق بشر هم نهایت همکاری و همیاری با ارگان‌های ذی‌ربطی که بتوانند حقوق ملت مظلوم ایران را احقاق کنند، خواهد داشت.

حکیمی در بخش دیگری درباره همکاری قوه قضاییه با وزارت امور خارجه برای تهیه گزارش سالانه نقض حقوق بشر در آمریکا و انگلیس، گفت: این فقط وظیفه وزارت امور خارجه بوده است، اما ما تبادل مطالب داشتیم؛ به این معنا که پاسخ‌ها و مکاتباتی را که با مراجع مختلف بین‌المللی داشتیم، از طریق وزارت امور خارجه ارسال می‌شوند و احتمالاً این منابع هم برای تهیه گزارش‌ها مورد استفاده قرار گرفته باشند.

اخبار ستاد حقوق بشر

ادامه از صفحه اول

(۴) هیأت به اصطلاح حقیقت یاب به وضوح با اتخاذ رویکردی خصمانه و تخریبی نسبت به جامعه ایران، تبدیل به یکی از ابزارهای برهم زدن آرامش و ثبات در ایران شده است و از این طریق می‌کوشد به هر طریق ممکن و برخلاف ادعایی که برای ارتقاء و حفاظت از حقوق بشر شهروندان ایرانی دارد، وضعیت‌هایی را در ایران شکل بدهد که می‌تواند ناقض حقوق بشر ایرانیان باشد.

(۵) اتهامات و ادعاهایی که رئیس این هیأت در جریان جلسه کمیته سوم در روز پنج‌شنبه ۸ آبان علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح کرده است، مایه تاسف عمیق و نشانه‌ی روشنی بر تاثیر منفی عملکرد این سازوکار بر اعتبار سازمان ملل متحد است.

(۶) هیأت به اصطلاح حقیقت یاب که برخلاف عنوانش، چشم بر حقایق بسته و به دنبال ترویج اطلاعات جعلی و با سوء استفاده از تربیون و امکانی که در مجامع بین‌المللی به این هیأت و رئیس آن داده می‌شود، به تولید محتوای بی‌ثبات ساز ضدایرانی می‌پردازد و به بهانه حمایت از حقوق قربانیان، ادعاها و اتهامات تولید شده در اتاق‌های فکر جریان‌ات تجزیه طلب، برانداز و تروریست، را از تربیون‌های سازمان ملل بازنشر می‌کند و تلاش می‌کند به آنچه این جریان‌ات تولید می‌کنند، زیر نام سازمان ملل، مشروعیت بدهد.

(۷) این رویکرد هیأت به اصطلاح حقیقت یابی که به صورتی ارادی و کاملاً برنامه ریزی شده، از همان ابتدای شکلگیری از "مسیر حقیقت یابی" منحرف و در مسیر کمک به سیاست‌ها و تحرکات براندازانه علیه جمهوری اسلامی ایران، حرکت کرده است، خارج از عرف دیپلماتیک و بسیار شرم آور و برای اعتبار سازمان ملل نگران کننده است.

(۸) ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران اتهامات و ادعاهای مطرح شده توسط رئیس این هیأت در جریان جلسه کمیته سوم مجمع عمومی را محکوم و آن را نشانه‌ای بسیار تاسف برانگیز از سوء استفاده از تربیون سازمان ملل متحد می‌داند.

(۹) هیأت مذکور در مدت حدود سه سال کارنامه تاریک فعالیت خود هرگز اقدامی در جهت حمایت از حقوق مردم ایران در مقابل آثار منفی تحریم‌های یکجانبه قهرآمیز انجام نداده است، اطلاعات جعلی را مبنای تحلیل‌ها و گزارش‌های خود قرار داده و جمع بندی‌هایی را ارائه داده است که هیچ نسبتی با واقعیت ندارند و تنها کارکرد آنها مخدوش ساختن واقعیت و وارونه جلوه دادن حقیقت بوده است.

(۱۰) در تازه ترین موضع گیری خصمانه این هیأت در قبال مردم ایران، این هیأت به جای حمایت از مردم ایران، نه تنها حاضر نیست تجاوز نظامی ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی و آمریکا به ملت ایران را محکوم کند، بلکه حتی از هرگونه ابراز همدردی با بیش از ۱۱۰۰ شهید تجاوز نظامی دوازده روزه خودداری می‌کند.

(۱۱) تجاوزی نظامی که طی دوازده روز مشخص شد هدف اصلی آن هدف قرار دادن شهروندان عادی ایران، شامل کودکان چند ماهه، دختران و زنان، ورزشکاران، کادر درمان و امدادرسان و دیگر اقشار ملت ایران بوده، و در بی‌گناهی و بی‌پناهی محض طی حملات رژیم متجاوز و اشغالگر صهیونیستی به خاک ایران به شهادت رسیده‌اند.

(۱۲) خانم سارا حسین رئیس هیأت به اصطلاح حقیقت یاب در اظهاراتی بسیار ناامید کننده و تاسف برانگیز در سخنرانی خود در نشست کمیته سوم مجمع عمومی در تاریخ ۳۰ اکتبر ۲۰۲۵ اینگونه می‌گوید:

Between 13th and 25th of June this year, Israel launched hundreds of airstrikes against Iranian military nuclear facilities, some of which also impacted civilian objects, including medical facilities and schools.

(۱۳) علاوه بر دیگر ادعاها و اتهامات بی‌اساس، سیاسی و غیرمستندی که وی در سخنرانی خود مطرح می‌کند، اظهار عبارت بالا بیش از هر چیزی مایه تاسف و نگرانی است و به روشنی نادرستی و عدم صداقت ادعاهای این سازوکار سیاسی در زمینه دفاع از حقوق مردم ایران را آشکار می‌سازد.

(۱۴) ایشان با استفاده از عبارت "حملات اسرائیل به تاسیسات هسته‌ای نظامی ایران" به صورت کاملاً واضح به دنبال القای اطلاعات جعلی و نادرست مبنی بر نظامی بودن تاسیسات هسته‌ای ایران دارد. این در حالی است که موضوع ادعایی مذکور نه توسط سازمان بین‌المللی انرژی اتمی و نه هیچ گزارش معتبر بین‌المللی دیگری تایید نشده است و جمهوری اسلامی ایران نیز در چارچوب یکی از سخت گیرانه ترین رژیم‌های نظارت بین‌المللی، ثابت کرده است که تمام ابعاد برنامه هسته‌ای ایران صلح آمیز می‌باشد.

۱۵) علاوه بر آن، ایشان می‌گویند: "حملات اسرائیل به تاسیسات نظامی هسته‌ای ایران در برخی از موارد بر شهروندان هم تأثیر گذاشته است؛" بسیار عجیب است که به نظر می‌رسد رئیس هیأت حقیقت یاب ایران، میدان قدس در شهر تهران، بیمارستان‌ها در شهر تهران و کرمانشاه، حمله به شهرک شهید چمران در تهران، حمله به زندان اوین، حمله به خانه‌ای مسکونی در شهر آستانه اشرفیه (که ۱۴ عضو یک خانواده را به شهادت رساند)، آمبولانس در تهران و نجف آباد، حمله به مهدکودک در تهران، همگی را جز تاسیسات هسته‌ای نظامی ایران دانسته که اسرائیل به آنها حمله کرده و موجب آسیب رسیدن به شهروندان عادی هم شده است! مایه تعجب است که رئیس هیأت به اصطلاح حقیقت یاب چگونه چشم خود را بر روی حقایق بسیار روشن بسته و چنین ادعایی را مطرح کرده و حملات به اماکن مورد اشاره را نادیده گرفته و آنها را جز تاسیسات هسته‌ای نظامی مورد ادعای خود، می‌داند!

۱۶) آنچه مایه تاسف و نگرانی عمیق است نه عدم همدردی این هیأت با شهدا و آسیب دیدگان این تجاوز نظامی ۱۲ روزه، و نه عدم محکوم کردن این تجاوز نظامی است، بلکه حمایت تمام قد و عجیب و سوال برانگیز این هیأت از مزدورانی است که در این تجاوز نظامی با متجاوزان همدستی و همکاری داشته‌اند و دست شان به خون قربانیان و آسیب دیدگان این تجاوز نظامی آلوده است؛ نگرانی این هیأت از وضعیت کسانی که در این تجاوز نظامی همدست و همکار با متجاوزین بوده‌اند، سوال بزرگی را در ذهن ملت ایران ایجاد می‌کند که این هیأت شاید بخشی از پروژه متجاوزین شامل رژیم صهیونیستی و آمریکا در تقابل با جمهوری اسلامی ایران و هدف آنها در براندازی نظام جمهوری اسلامی ایران باشد که به صراحت از سوی برخی از مقامات متجاوزین در جریان تجاوز نظامی ۱۲ روزه اعلام شده بود؛ هدفی که نه در جریان تجاوز نظامی ۱۲ روزه و نه در آینده محقق نشده و نخواهد شد.

۱۷) اگر هیأت تحمیلی و غیرقانونی به اصطلاح حقیقت یاب و رئیس آن انتظار داشته‌اند که نهادهای قانونی دولت ایران در جریان تجاوز نظامی ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی و آمریکا به عنوان بخشی از این تجاوز عمل کنند و از برخورد با مزدورانی که در خدمت به متجاوزین قرار داشتند، خودداری نمایند و اجازه دهند که تمام برنامه‌ها و اهداف متجاوزین محقق شود، باید به صراحت گفت این انتظار هیأت حقیقت یاب انتظاری نا به جا و غیرمشروع است که در هیچ کشوری شنیده و عمل نمی‌شود!

۱۸) تکرار و تداوم طرح ادعاها و اتهامات بی‌پایه و اساس هیأت به اصطلاح حقیقت یاب بین‌المللی در ارتباط با تجاوز نظامی ۱۲ روزه علیه جمهوری اسلامی ایران، مهر تاییدی بر سیاسی و غیرحرفه‌ای بودن این هیأت می‌زند چرا که این هیأت در مدت فعالیت خود نه تنها در برابر تحمیل اقدامات قهرآمیز یکجانبه تحمیلی علیه شهروندان ایرانی توسط آمریکا و تعدادی از کشورهای دیگر سکوت کرده است بلکه در برابر مداخلات برهم زننده آرامش، ثبات و امنیت این کشورها نیز سکوت کرده و حالا در برابر تجاوز نظامی ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی و آمریکا نیز در سمت متجاوز ایستاده و وکیل مدافع کسانی شده است که همدست متجاوزین به خاک، جان و مال ایرانیان بوده‌اند!

۱۹) در پایان، ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران با محکوم کردن مواضع، گزارشات و اظهارات غیرمستند، جانبدارانه و سیاسی هیأت به اصطلاح حقیقت یاب که آشکارا با اصول حرفه‌ای، مبانی و ارزش‌های اخلاقی و آیین‌نامه‌های رفتاری گزارشگران سازمان ملل متحد در تضاد است، هشدار می‌دهد که تداوم فعالیت این هیأت به این شیوه، تنها به تضعیف و بی‌اعتباری هر چه بیشتر نهادهای سازوکارهای حقوق بشری بین‌المللی، به‌ویژه شورای حقوق بشر، منجر خواهد شد.

پایان تحقیقات قضایی درباره مرگ جوان ایرانی در آفریقای جنوبی

در پی ارسال درخواست معاضدت قضایی اداره کل همکاری‌های بین‌المللی حقوقی و قضایی قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران درباره مرگ یک جوان ایرانی در آفریقای جنوبی و بر اساس موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور کیفری بین ایران و آفریقای جنوبی، مراجع قضایی آن کشور پس از دریافت درخواست مزبور و بررسی آن، نتیجه نهایی تحقیقات خود را درباره مرگ جوان ایرانی در شهر Mossel Bay اعلام کردند. بر اساس این گزارش، شکل‌گیری این پرونده به ماه‌ها پیش باز می‌گردد، هنگامی که خانواده یک جوان ایرانی با مراجعه به مراجع قضایی، اعلام کردند فرزند آنها که به همراه یک تبعه اهل آفریقای جنوبی برای زندگی به شهر Mossel Bay عزیمت کرده بود به طرز ناگهانی و مشکوک در آن کشور فوت شده است.

معاونت امور بین‌الملل قوه قضائیه ایران، پس از ثبت شکایت و با استناد به موافقتنامه همکاری قضایی موجود بین جمهوری اسلامی ایران و آفریقای جنوبی، به طور رسمی درخواست همکاری قضایی با هدف مشخص شدن علت دقیق فوت و همچنین بررسی نقش احتمالی نامزد اهل آفریقای جنوبی این جوان ایرانی را برای مقامات قضایی آفریقای جنوبی ارسال کرد.

پس از پیگیری‌های کارشناسان این معاونت و براساس پاسخ رسمی واصل شده، مرگ این جوان ایرانی بر اثر سانحه تصادف با موتور سیکلت و علت مرگ جراحات ناشی از ضربه شدید به قفسه سینه تعیین و تأیید شد و دادگاه شهر مذکور هیچ شخصی را در این رابطه مقصر ندانسته است. نتیجه تحقیقات قضایی آفریقایی جنوبی به مقامات قضایی کشورمان جهت اتخاذ تصمیم در پرونده مطروحه ارسال گردید.

۱۳ آبان؛ بازخوانی حقیقت حقوق بشر و استمرار راه استکبارستیزی

ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران به مناسبت فرا رسیدن یوم‌الله ۱۳ آبان، سالروز ملی مبارزه با استکبار جهانی و تسخیر لانه جاسوسی، ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهدای دانش‌آموز و دانشجو، این روز را نماد ماندگار مقاومت ملت ایران در برابر سلطه‌طلبی و استکبار جهانی به‌ویژه آمریکا دانست متن بیانیه ستاد حقوق بشر به شرح زیر است:

۱۳ آبان در تقویم انقلاب اسلامی تنها یک روز تاریخی نیست؛ نمادی است از بیداری، ایمان و مقاومت ملتی که در برابر سلطه‌ی بیگانه و تحقیر تاریخی ایستاد. این روز، که با سه رخداد سرنوشت‌ساز گره خورده است - تبعید امام خمینی (ره) در سال ۱۳۴۳ به جرم اعتراض به کاپیتولاسیون، کشتار دانش‌آموزان انقلابی در سال ۱۳۵۷، و تسخیر لانه‌ی جاسوسی آمریکا در سال ۱۳۵۸ - روایتی زنده از مبارزه‌ی مردم ایران با استبداد داخلی و استکبار خارجی است. تسخیر سفارت آمریکا در تهران، واکنشی کور و هیجانی نبود، بلکه فریاد آگاهی نسلی بود که سال‌ها طعم وابستگی و دخالت را چشیده بود. آمریکا، در حالی که خود را پرچمدار آزادی و حقوق بشر معرفی می‌کرد، یکی از اصلی‌ترین حامیان رژیم پهلوی بود؛ رژیمی که با ساواک، شکنجه، سانسور و سرکوب، صدای هر آزادی‌خواهی را خاموش می‌کرد. اسناد منتشرشده از همان سفارت نشان داد که چگونه سیاستمداران آمریکایی نه‌تنها از جنایات آن رژیم آگاه بودند، بلکه برای تداوم سلطه‌ی خود، آن را تقویت و هدایت می‌کردند. این دوگانگی آشکار میان ژست حقوق بشری و عمل ضدانسانی، چهره‌ی واقعی قدرت‌هایی را برملا ساخت که از "حقوق بشر" تنها ابزاری سیاسی ساخته‌اند.

اما انقلاب اسلامی، و درخشش آن در ۱۳ آبان، گفتمانی تازه را به جهان عرضه کرد: گفتمان کرامت انسانی در چارچوب ایمان و عدالت. در این نگاه، حقوق بشر نه ابزاری برای فشار سیاسی، بلکه حقیقتی برخاسته از ذات انسان و اراده‌ی الهی اوست. ملت ایران با الهام از همین آموزه‌ها، مفهوم استقلال و آزادی را از شعار به واقعیت بدل کرد.

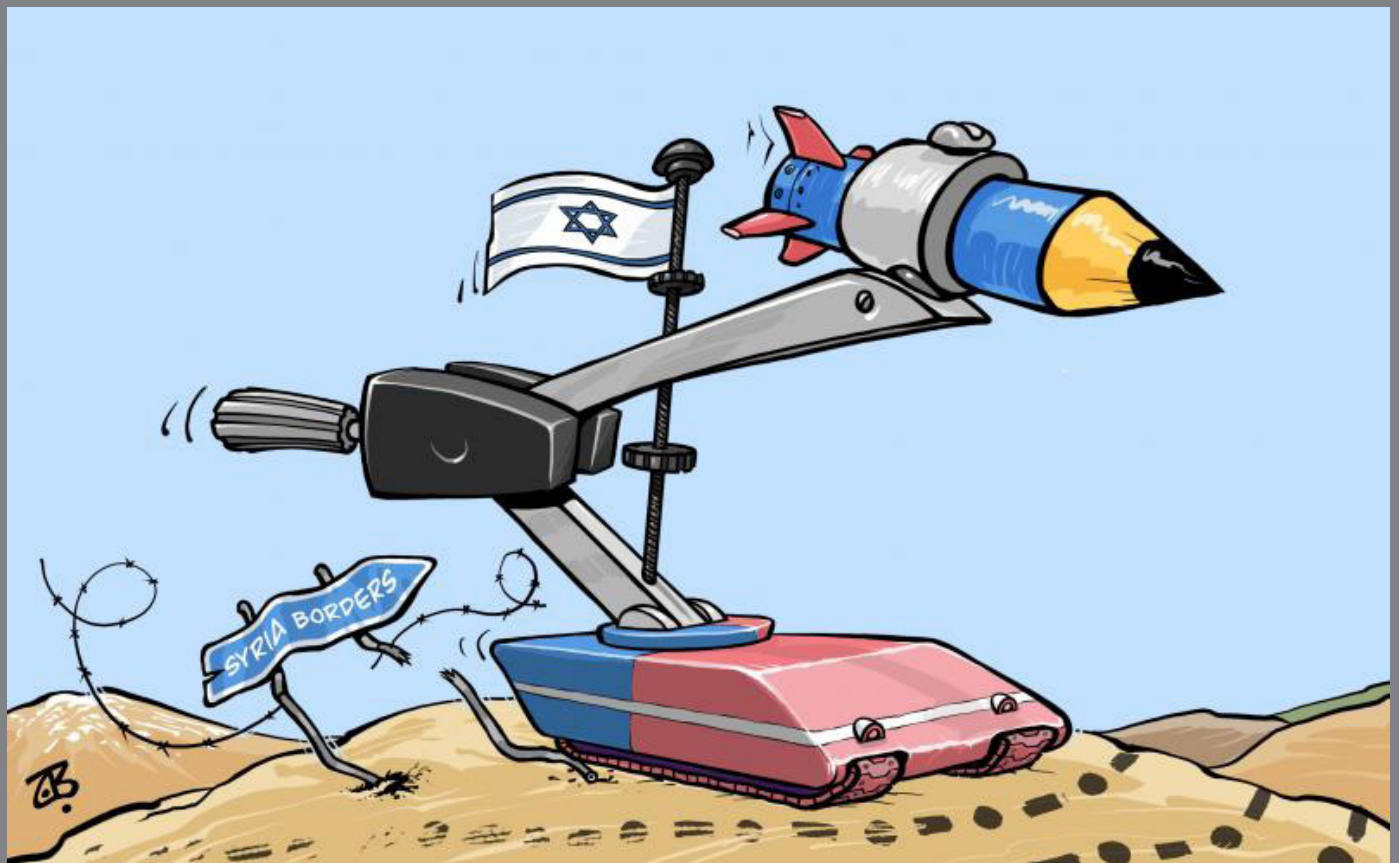
اکنون، پس از گذشت دهه‌ها از آن واقعه، جهان همچنان شاهد تکرار همان سیاست‌های دوگانه و استکباری است. تحریم‌های ظالمانه‌ای که زندگی روزمره‌ی مردم ایران را هدف گرفته، حمایت بی‌قید و شرط آمریکا از رژیم‌های متجاوز در منطقه، از جمله پشتیبانی از جنایات صهیونیست‌ها در غزه و کشتار مردم بی‌دفاع فلسطین، و تلاش مستمر برای تضعیف اراده‌ی ملت‌ها، همه نشان می‌دهد که استکبار جهانی هنوز از مسیر ظلم و سلطه بازنگشته است.

در چنین شرایطی، ۱۳ آبان تنها یادآور یک رویداد تاریخی نیست، بلکه یک ضرورت ماندگار در وجدان و هویت ملت ایران است. هر روزی که مردم در برابر تحقیر، تحریم و تجاوز می‌ایستند، در حقیقت ۱۳ آبان دیگری را زنده می‌کنند. نظام اسلامی نیز با تکیه بر همین میراث بیداری، می‌کوشد روحیه‌ی استکبارستیزی را در نسل‌های جوان بازتولید کند؛ نه از سر دشمنی با ملت‌ها، بلکه برای پاسداری از عزت انسان و استقلال کشور.

۱۳ آبان، یادآور این حقیقت است که آزادی و کرامت انسانی، موهبتی نیست که از سوی قدرت‌ها اعطا شود؛ حقی است که باید با آگاهی، ایمان و مقاومت حفظ گردد.

و امروز، در جهانی که دروغ حقوق بشر بار دیگر به ابزار سلطه بدل شده است، این پیام باید طنین‌انداز شود: تا استکبار هست، ۱۳ آبان تکرار می‌شود.

کاریکاتور

اشغالگری بدون مرز

عماد حجاجی از اردن

مناسبت های حقوق بشری پیش رو

دوشنبه ۱۷ آذر (۸ دسامبر)	سه شنبه، ۲۵ آذر (۱۶ دسامبر)	پنج شنبه، ۲۷ آذر (۱۸ دسامبر)	شنبه، ۲۹ آذر (۲۰ دسامبر)
روز جهانی مبارزه با فساد روز جهانی کودک و تلویزیون	روز فرمان هشت ماده ای حضرت امام روز تکریم مادران و همسران شهدا	روز جهانی عاری از خشونت و افراطی گری	روز بین المللی همبستگی بشر
یکشنبه، ۳۰ آذر (۲۱ دسامبر)	دوشنبه، ۸ دی (۲۹ دسامبر)	پنج شنبه، ۱۱ دی (۱ ژانویه)	شنبه، ۱۳ دی (۳ ژانویه)
تصویب کنوانسیون بین المللی رفع هر گونه تبعیض نژادی	روز جهانی تنوع زیست محیطی	روز ملی فلسطین	روز جهانی مقاومت شهادت سردار سپهبد سلیمانی به دست استکبار جهانی

اخبار داخلی حقوق بشری

لزوم صدور گذرنامه الکترونیک برای تمام اتباع افغانستانی ساکن در ایران

نادر یاراحمدی، رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور، لزوم صدور گذرنامه الکترونیک برای تمام اتباع افغانستانی ساکن در ایران مخصوصاً اتباع دارای گذرنامه خانواری دست نویس را یادآور شد و افزود: علی رغم تاکید پیشین، تثبیت هویت برای گروه‌های اولویت دار به طور کامل انجام نشده است؛ ولی در حال حاضر تسریع تبدیل گذرنامه خانواری به گذرنامه الکترونیک اولویت مرکز است و ظرف مدت شش ماه باید انجام شود.

فضل محمد حقانی سرپرست سفارت افغانستان نیز ضمن تشکر از میزبانی خالصانه ملت شریف ایران و مسئولین جمهوری اسلامی از اتباع افغانستانی طی پنج دهه گذشته، روابط افغانستان و جمهوری اسلامی ایران در سالهای اخیر را نمونه بارز همبستگی اسلامی و پایبندی ایران به انسان دوستی دانست.

وی افزود: ایران با گشودن درهای خود به روی میلیون‌ها افغانستانی در دوران‌های سخت ناامنی و بحران، تعهد عمیق خود را به اصول انسان دوستی و ارزش‌های اسلامی به نمایش گذاشته است و اکنون این کشور آماده است تا برای تسهیل بازگشت داوطلبانه و آبرومند اتباع افغانستانی به سرزمین خود، با ایران همکاری کند. (مرکز اطلاع رسانی وزارت کشور - ۱۸ آبان)

ابلاغ قانون حمایت از ایرانیان خارج از کشور و ۲ قانون دیگر برای اجرا

مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری ایران، در اجرای اصل ۱۲۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، قانون حمایت از ایرانیان خارج از کشور را که در جلسه چهارشنبه ۲۳ مهر ۱۴۰۴ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴ آبان به تایید شورای نگهبان رسید، برای اجرا به قوه قضائیه، وزارتخانه‌های دادگستری، امور خارجه، امور اقتصادی و دارایی، فرهنگ و ارشاد اسلامی و ارتباطات و فناوری اطلاعات، معاونت‌های علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان و حقوقی رئیس جمهور و ستاد کل نیروهای مسلح ابلاغ کرد.

رئیس جمهور همچنین استفساریه ماده ۲۴ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران و دهیاران را نیز که در جلسه چهارشنبه ۲۳ مهر ۱۴۰۴ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴ آبان ۱۴۰۴ به تایید شورای نگهبان رسید، برای اجرا به وزارت کشور ابلاغ کرد.

پزشکیان قانون فهرست قوانین و احکام نامعتبر در حوزه ایثارگران را نیز که در جلسه چهارشنبه ۷ آبان ۱۴۰۴ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴ آبان به تایید شورای نگهبان رسید، برای اجرا به مجلس شورای اسلامی، بنیاد شهید و امور ایثارگران و معاونت حقوقی رئیس جمهور ابلاغ کرد. (ایرنا - ۲۸ آبان)

استرداد متهمه کلاهبردار ارز دیجیتال

سرهنگ نقی محمودی، رئیس پلیس بین‌الملل فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران از استرداد فردی به اتهام کلاهبرداری در زمینه رمز ارز به کشور خبر داد.

وی اظهار کرد: بر اساس اعلام مرجع قضائی، فردی به اتهام کلاهبرداری، تحت پیگرد قانونی قرار گرفت. متهمه، با ادعای داشتن دانش سایبری و خرید رمز ارز در پایین‌ترین قیمت، از مال باختگان پرونده که تعداد آنها بالغ بر ۱۴۰ نفر است، مبالغی را اخذ کرده تا ضمن خرید ارز دیجیتال برای افراد، عواید حاصل از معاملات انجام شده را به صورت توافقی بین طرفین تقسیم کند.

محمودی افزود: با بررسی‌های میدانی صورت گرفته مشخص شد فرد تحت تعقیب پس از اخذ مبالغ مذکور از مال باختگان، اقدام به احداث غیر قانونی مزرعه بیت کوین کرده است. متهمه پس از مدتی ضمن انتقال حدود ۳۵ بیت کوین مابین شده به حساب شخصی خود، متواری و به همراه فرزندان خویش به صورت غیر قانونی از کشور خارج می‌شود.

رئیس پلیس بین‌الملل فراجا در ادامه افزود: متهمه علاوه بر کلاهبرداری‌های صورت گرفته، پس از خروج غیر قانونی از کشور، با استفاده از گذرنامه جعلی افغانستانی، اقدام به راه اندازی سایت صرافی ارز دیجیتال غیر مجاز در یکی از کشورهای همسایه می‌کند.

این مقام انتظامی خاطر نشان کرد: پلیس بین‌الملل فراجا با استفاده از ظرفیت‌های سازمان اینترپل و هماهنگی‌های لازم با مراجع مربوطه داخلی و خارجی، علیه متهمه اعلان قرمز صادر و شناسایی این فرد به صورت ویژه در کشورهای منطقه در دستور کار قرار گرفت.

سرهنگ محمودی با اشاره به تلاش‌های بی‌وقفه صورت گرفته در پلیس بین‌الملل فراجا تصریح کرد: به موازات اقدامات بین‌المللی مبنی بر ردیابی متهمه در کشورهای احتمالی محل تردد و انعکاس اعلان قرمز صادره به مبادی ذیربط، در نهایت با بهره‌گیری از توان دیپلماسی انتظامی، متهمه در یکی از کشورهای همسایه دستگیر و در معیت عوامل انتظامی به کشور مسترد و تحویل مرجع قضایی مربوطه شد. (سایت پلیس - ۴ آبان)

پرداخت ماهانه ۴ میلیون تومان حق پرستاری به خانواده‌های دارای عضو با معلولیت شدید

"فاطمه عباسی"، معاون توانبخشی سازمان بهزیستی کشور، گفت: این سازمان در حال حاضر به یک میلیون و ۶۰۰ هزار فرد دارای معلولیت خدمت‌رسانی می‌کند. از این تعداد، ۷۸۰ هزار نفر دچار معلولیت شدید و خیلی شدید هستند که ۷۰ درصد آنها در دهک‌های پایین‌تر از ۷ و ۳۰ درصد در دهک‌های پایین‌تر از ۳ قرار دارند.

عباسی ادامه داد: ۹۴ درصد افراد دارای معلولیت در منازل خانواده نگهداری می‌شوند در حالی که حدود ۵۹ هزار نفر در مراکز شبانه‌روزی و ۶۰ هزار نفر در مراکز روزانه هستند. بر این اساس، رویکرد ما خانواده‌محور است تا خانواده‌ها توانمند شده و حمایت بهتری از افراد دارای معلولیت داشته باشند. وی محورهای اصلی ارائه خدمات توانبخشی در سازمان بهزیستی را شامل برنامه‌های پیشگیری از معلولیت‌ها، برنامه‌های مبتنی بر موسسات و مراکز، برنامه‌های فرد و خانواده‌محور و برنامه‌های مبتنی بر جامعه برشمرد.

عباسی درباره حمایت‌های مالی سازمان بهزیستی اظهار کرد: ما ماهانه حدود ۴ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان حق پرستاری به خانواده‌های افراد دارای معلولیت شدید و خیلی شدید پرداخت می‌کنیم. با توجه به وجود ۷۸۰ هزار نفر معلول شدید و خیلی شدید، این برنامه نیازمند بودجه‌ای حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان است در حالی که کل بودجه امسال سازمان بهزیستی تنها ۷ هزار میلیارد تومان است بنابراین تعداد زیادی از متقاضیان در صف انتظار قرار دارند و هم‌اکنون ۳۵۰ هزار نفر پشت نوبت حق پرستاری داریم.

وی افزود: مستمری ماهانه نیز بین ۱۰۴ تا ۴۰۴ میلیون تومان به افراد معلول پرداخت می‌شود. همچنین کمک هزینه معیشتی (ماده ۲۷) به معلولان شدید و خیلی شدید فاقد شغل داده می‌شود که با وجود نیاز به حداقل دستمزد ۱۰ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان، حداکثر پرداخت فعلی ۳ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان است. این برنامه حدود ۶۰۰ هزار نفر را شامل می‌شود و به ۷۰ هزار میلیارد تومان بودجه نیاز دارد در حالی که اعتبار موجود ۴۰۲ هزار میلیارد تومان است. معاون توانبخشی سازمان بهزیستی همچنین به کمک هزینه‌های تامین اندام مصنوعی، کاشت حلزون شنوایی و وسایل کمک توانبخشی اشاره کرد و گفت: کمک هزینه وسایل بهداشتی برای افراد دارای ضایعه نخاعی و بسترگرا از ۹۰۰ هزار تومان به ۱۰۵ میلیون تومان افزایش یافته است که عمده‌تاً برای تامین پوشینه مصرفی این افراد اختصاص دارد. (روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان بهزیستی کشور - ۳ آبان)

برگزاری جشنواره بین‌المللی همام ویژه معلولین

چهارمین جشنواره بین‌المللی همام، ویژه توانیابان و جانبازان سرافراز، در حوزه‌های هنرهای تجسمی، صنایع دستی، هنرهای سنتی و موسیقی در فرهنگستان هنر برگزار شد.

مشهدی، دبیر جشنواره بین‌المللی همام، در این باره گفت: این رویداد در آبان ماه جاری برگزار شده و میزبان ۴۳۰ هنرمند از ۳۱ استان کشور و ۱۴ هنرمند از ۱۴ کشور خارجی بود. در بخش بین‌الملل حدود ۶۰ اثر در معرض دید عموم قرار گرفت.

وی افزود: در حوزه فناوری، جشنواره امسال با بهره‌گیری از هوش مصنوعی و فناوری‌های دیجیتال، فعالیت‌های گسترده‌ای داشت. نمایشگاه بین‌المللی همام به صورت آنلاین در بیش از ۳۰ کشور جهان پخش شد.

دبیر جشنواره همام از تعاملات مؤثر با حوزه‌های بین‌الملل و امضای

تفاهم‌نامه‌های همکاری خبر داد و افزود: در کنار بخش‌های نمایشگاه، توانستیم با همکاری وزارت صنعت و همراهی دکتر اتابک بخشی از اقتصاد هنرمندان را پیگیری کنیم. همچنین موضوع تسهیلات را از دکتر نجارزاده پیگیری کنیم. امید است که برآیند جشنواره در کنار بخشهای نمایشگاهی و بروز توانمندی‌های هنرمندان، بتواند راهگشای تحقق مطالبات معلولان در حوزه‌های مختلف باشد.

مشهدی با اشاره به استقبال گسترده هنرمندان و بازدیدکنندگان گفت: تا روز پایانی جشنواره، نزدیک به ۳۷ هزار نفر از نمایشگاه بازدید کرده‌اند.

وی همچنین درباره میزان فروش آثار نیز گفت: آثار ارائه شده در بخش ملی از ۲ میلیون تومان تا ۲۰۰ میلیون تومان به فروش رسیده‌اند.

گفتنی است؛ چهارمین نمایشگاه بین‌المللی همام از اول تا هفتم آبان‌ماه هر روز از ساعت ۱۴:۳۰ تا ۱۹:۳۰ در فرهنگستان هنر میزبان علاقه‌مندان خواهد بود. (ایسنا- ۸ آبان)

تحويل ۷۷۰۰ واحد مسکونی به خانوارهای دارای دو معلول

سید جواد حسینی، رئیس سازمان بهزیستی کشور، گفت: سازمان بهزیستی کشور با مشارکت خیرین، نهادهای حمایتی و دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط تاکنون موفق شده است ۲۰۵ هزار و ۲۹۷ واحد مسکونی را به خانوارهای تحت پوشش و فاقد مسکن تحويل دهد. با وجود این دستاورد، همچنان در سطح کشور ۱۲۴ هزار و ۸۰۰ خانوار فاقد مسکن در جامعه هدف سازمان وجود دارد که نیازمند برنامه‌ریزی و پشتیبانی بیشتر هستند.

رئیس سازمان بهزیستی با اشاره به همکاری مشترک سازمان بهزیستی با انجمن خیرین مسکن‌ساز ایران گفت: این همکاری از چند سال گذشته با امضای تفاهم‌نامه‌ای مشترک آغاز شد. در فاز

نخست این تفاهم‌نامه، هدف تأمین مسکن برای خانوارهای دارای حداقل دو عضو معلول بود. در این طرح، انجمن خیرین مسکن‌ساز به‌عنوان دبیر پروژه، سازمان بهزیستی به‌عنوان نهاد حمایتی و بنیاد مستضعفان و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی به‌عنوان بازوهای مالی و اجرایی فعالیت کردند.

وی ادامه داد: نتیجه این همکاری، تحويل بیش از ۷۷۰۰ واحد مسکونی به خانوارهای دارای معلول در سراسر کشور بود. پس از پایان دوره تفاهم‌نامه، همکاری‌ها به‌صورت مستقیم ادامه یافت و در حال حاضر نیز ۲۲۰۰ خانوار دارای سه عضو معلول و بیشتر در انتظار تأمین مسکن هستند. در میان این خانوارها، مواردی با پنج و حتی شش عضو معلول نیز وجود دارد که نیازمند حمایت ویژه‌اند. در مجموع، در حال حاضر ۳۵۵۴ واحد مسکونی ویژه خانوارهای دارای بیش

از دو عضو معلول در کشور در دست احداث است. (روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان بهزیستی کشور- ۱۲ آبان)

پرداخت ماهانه ۴.۴ میلیون تومان به خانواده‌های دارای چندقلو/ارائه کمک هزینه «مراقب» به خانواده‌ها

"مریم خاک‌رنگین" مدیرکل دفتر خانواده و بانوان سازمان بهزیستی کشور از پرداخت مستمری به خانواده‌های دارای دوقلو و بیشتر در دهک‌های یک تا پنج و خانواده‌های دارای سه فرزند خبر داد و اظهار کرد: یکی از

اصلی‌ترین حمایت‌های سازمان، پرداخت مستمری ماهیانه به خانواده‌های دارای دوقلو و بیشتر است که در حال حاضر خانواده‌های دوقلو در دهک‌های یک تا پنج و خانواده‌های دارای سه فرزند و بیشتر در دهک‌های یک تا هفت، ماهیانه مبلغ چهار میلیون و ۴۰۰ هزار تومان مستمری دریافت می‌کنند. به گفته وی علاوه بر این حمایت، دو طرح اصلی برای پشتیبانی از خانواده‌های دارای فرزند چندقلو نیز اجرایی می‌شود. وی افزود: یکی از طرح‌ها، کمک‌هزینه بهبود تغذیه کودکان چندقلو است که این طرح به خانواده‌هایی پرداخت می‌شود که طبق گزارش مراکز بهداشت، یکی از فرزندان‌شان دچار سوءتغذیه باشد. این کمک‌هزینه تا زمان رفع سوءتغذیه ادامه دارد. مبلغ آن که سال گذشته پنج میلیون تومان بود، در سال جاری افزایش خواهد یافت. خاک‌رنگین در ادامه از پرداخت کمک هزینه مراقب همراه به خانواده‌های دارای فرزند سه قلو به بالا خبر داد و گفت: ورود همزمان چند کودک به یک خانواده، نظام زندگی را به کلی دگرگون می‌کند. حتی تولد یک نوزاد هم به‌طور طبیعی خانواده را وارد مرحله‌ای بحرانی از تغییر و سازگاری می‌کند. در چنین شرایطی، نظم خانواده به هم می‌ریزد، زمان استراحت والدین کاهش می‌یابد و گاه پدر ناچار است ساعت کاری خود را کم کند تا در مراقبت از فرزندان به مادر کمک کند. مدیرکل دفتر خانواده و بانوان سازمان بهزیستی کشور ادامه داد: این طرح برای خانواده‌های دارای سه‌قلو و بیشتر در نظر گرفته شده است تا بتوانند از فردی کمک بگیرند که ساعاتی از روز مسئول نگهداری از کودکان باشد. هدف ما از این طرح، حمایت از مادران و خانواده‌ها در انجام امور روزمره است؛ چراکه بسیاری از این خانواده‌ها حتی برای انجام کارهای ساده‌ای مانند پخت‌وپز، خرید یا انجام کارهای شخصی با دشواری روبه‌رو هستند. مدیرکل دفتر خانواده و بانوان سازمان بهزیستی در بخش دیگری از سخنان خود تأکید کرد: با وجود ارائه سبدهای تغذیه از سوی وزارت بهداشت و وزارت رفاه و همچنین تأمین شیر خشک رایگان برای نوزادان چندقلو، هنوز برخی خانواده‌ها با مشکل سوءتغذیه فرزندان روبه‌رو هستند. در این موارد، چنانچه مرکز بهداشت وجود سوءتغذیه را تأیید کند، سازمان بهزیستی برای جبران کمبودهای تغذیه‌ای کودک، کمک‌هزینه ویژه‌ای به خانواده پرداخت می‌کند. (ایسنا- ۵ آبان)

زنان روستایی بدون صف انتظار بیمه می‌شوند

دکتر آرزو ذکایی‌فر، معاون توانمندسازی و مسکن سازمان بهزیستی، با تشریح اقدامات سازمان بهزیستی در حوزه بیمه‌های اجتماعی و توانمندسازی زنان سرپرست خانوار گفت: این سازمان بر اساس اصول ۲۱ و ۲۹ قانون اساسی، مأموریت دارد تا با ایجاد بسترهای حمایتی پایدار، امنیت روانی، اجتماعی و اقتصادی زنان آسیب‌پذیر را ارتقا دهد. در حال حاضر بالغ بر ۱۱۲ هزار نفر از بانوان سرپرست خانوار تحت پوشش بیمه اجتماعی هستند و بیمه روستاییان و عشایر علاوه بر مناطق روستایی، شامل شهرهای زیر ۲۰ هزار نفر جمعیت نیز شده است.

وی خاطرنشان کرد که در زمان بازنشستگی، زنان مشمول از مستمری بازنشستگی بهره‌مند خواهند شد. برای بانوان و سایر مددجویان، بیمه پایه سایر اقشار برقرار است که برای دهک‌های درآمدی یک تا پنج کاملاً رایگان بوده و در دهک‌های بالاتر با درصد محدودی از حق بیمه اجرا می‌شود. همچنین در موارد خاص، کمک‌هزینه درمانی نیز پرداخت می‌شود. وی با بیان اینکه فرایند شناسایی مددجویان به صورت دوره‌ای و فعال انجام می‌شود، گفت: پشت صف بیمه اجتماعی در بهزیستی وجود ندارد و هر ۶ ماه یک بار، پایش جدید برای افراد واجد شرایط انجام می‌شود.

وی همچنین درباره طرح‌های توانمندسازی و اشتغال‌زایی توضیح داد: سازمان بهزیستی دو الگوی اشتغال دارد؛ بخش کارفرمایی با حمایت از کارفرمایان برای استخدام مددجویان و پرداخت بخشی از حقوق و بیمه آنان، و بخش خوداشتغالی با پرداخت بیمه خویش‌فرمایی و اعطای وام قرض‌الحسنه تا سقف ۲۰۰ میلیون تومان برای ایجاد کسب‌وکارهای خرد و خانگی.

وی از راه‌اندازی شبکه تسهیلگران شغلی خبر داد که از ابتدای فرایند تا تثبیت شغل کنار مددجویان می‌مانند و افزود: توانمندسازی واقعی زمانی اتفاق می‌افتد که شغل پایدار و درآمد مستمر باشد. (راديو گفتگو- ۱۰ آبان)

اجرای طرح اشتغالزایی جایگزین کولبری توسط بنیاد برکت

مراسم بهره‌برداری از ۲۱۰۹ طرح اشتغالزایی جایگزین کولبری با حضور جمعی از مسئولان استانی، کارآفرینان محلی و مجریان طرح‌های اقتصادی با حضور مدیرعامل بنیاد برکت ستاد اجرایی فرمان امام(ره) در شهر سنج برگزار شد. سیدامیرحسین مدنی، مدیرعامل بنیاد برکت ستاد اجرایی فرمان امام (ره)، در این مراسم گفت: بنیاد برکت از سال ۱۳۹۹ با شناسایی چالش‌های ناشی از پدیده کولبری در استان‌های کردستان، کرمانشاه و آذربایجان غربی، برنامه‌ای هدفمند را تحت عنوان دستورالعمل رشد اشتغال هدفمند برای کولبران (راه) تدوین و اجرایی کرده است.

وی هدف از اجرای این برنامه را ایجاد اشتغال جایگزین پایدار برای کولبران و خانواده‌های آنان با مشارکت مستقیم در طراحی و اجرای کسب‌وکارهای خرد و محلی عنوان کرد و افزود: "این طرح صرفاً رویکردی مقطعی برای مقابله با کولبری نیست، بلکه برنامه‌ای پایدار و مردمی برای ایجاد امنیت معیشتی و توانمندسازی اقتصادی مرزنشینان به‌شمار می‌رود."

به گفته‌ی مدنی، تاکنون بیش از ۱۰,۷۹۸ طرح اشتغالزایی ویژه کولبران در سه استان یادشده، از سال ۱۳۹۹ به اجرا درآمده است که از این میان، ۱,۵۳۶ طرح در سال ۱۴۰۳ و ۵۷۳ طرح در هفت‌ماهه نخست سال ۱۴۰۴ به بهره‌برداری رسیده‌اند.

وی افزود: برنامه سال جاری بنیاد برکت اجرای ۱,۵۰۰ طرح جدید اشتغال ویژه کولبران در مناطق مرزی کشور است. براساس آمارهای ارائه‌شده از سوی بنیاد برکت، استان کردستان با ۵,۷۹۱ طرح در صدر استان‌های هدف قرار دارد و پس از آن، استان‌های آذربایجان غربی با ۲,۵۶۵ طرح و کرمانشاه با ۲,۴۴۲ طرح در رتبه‌های بعدی هستند.

بنابر اظهارات مدنی در طرح‌های اجراشده طی سال‌های ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۴، تمرکز بر فعالیت‌های بومی، مزیت‌دار و پایدار منطقه‌ای همچون پرورش دام و زنبورعسل، کشت محصولات کشاورزی، صنایع دستی، آبیاری و کشت گیاهان دارویی بوده است. (باشگاه خبرنگاران جوان - ۱۱ آبان)

پرداخت خسارت خودروهای آسیب‌دیده در جنگ ۱۲ روزه به‌زودی آغاز می‌شود

علی نصیری، رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، درباره آمادگی تهران در برابر زلزله احتمالی تصریح کرد: چنانچه در تهران زلزله‌ای با بزرگی بیش از شش ریشتر رخ دهد سناریوهای ما موارد مختلفی را نشان می‌دهند. با این حال حتی در بدترین سناریو نیز تهران شهری محکوم به فنا نیست.

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران با اشاره به اقدامات انجام شده در دوران دفاع مقدس ۲ به تشریح عملکرد نیروهای امدادی و شهری در جنگ تحمیلی اخیر پرداخت و گفت: در همه موارد، آتش‌نشانی کمتر از پنج دقیقه در محل حاضر شد. سازمان پسماند، مناطق شهرداری، بسیج و هلال‌احمر همکاری کاملی داشتند و حتی در ساعات بحرانی، هیچ خیابانی مسدود نشد.

نصیری افزود: برای نخستین بار نیز فرآیند یکپارچه مدیریت متوفیان در بهشت زهرا اجرا شد تا خانواده‌ها در روند شناسایی و تحویل اجساد سرگردان نباشند.

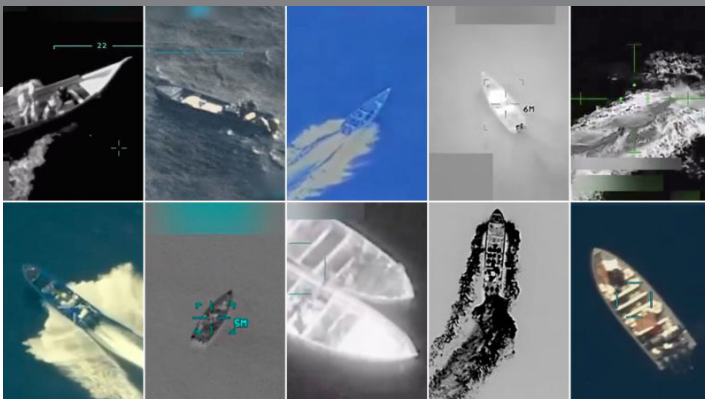
رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران با اشاره به نقش گسترده مردم و داوطلبان گفت: گروه‌های واکنش اضطراری محله که دوام نامیده می‌شوند در امدادسانی مشارکت داشتند. سازمان نظام مهندسی و اورژانس اجتماعی نیز از نخستین لحظات در محل حادثه حاضر بودند.

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران در این مراسم همچنین از پرداخت خسارت خودروهای آسیب‌دیده در جنگ ۱۲ روزه در تهران خبر داد. نصیری افزود: خوشبختانه با پیگیری‌های انجام‌شده، اعتبار مربوط به پرداخت خسارت خودروها از سوی دولت تامین شده است و به‌زودی عملیات پرداخت خسارات آغاز می‌شود.

به گفته رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، پرونده‌های کارشناسی پرداخت خسارت‌ها از مدت‌ها پیش از سوی سازمان مدیریت بحران شهر تهران، پلیس و بیمه تشکیل شده بود که امروز، خوشبختانه اعتبار مربوط به پرداخت خسارت خودروها تامین شده است و به‌زودی پرداخت خسارت خودروها آغاز خواهد شد. (روابط عمومی سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران - ۱۹ آبان)

اخبار خارجی حقوق بشری

کارشناسان سازمان ملل حملات مرگبار آمریکا به کشتی‌ها را محکوم کردند

کارشناسان سازمان ملل هشدار دادند که حملات مرگبار مکرر و سیستماتیک نیروهای نظامی آمریکا علیه قایق‌ها در دریای کارائیب و اقیانوس آرام شرقی، نگرانی‌های جدی در مورد ارتکاب جرائم بالقوه بین‌المللی ایجاد می‌کند. کارشناسان افزودند: "به نظر می‌رسد این حملات، قتل‌های غیرقانونی هستند که به دستور یک دولت و بدون فرآیند قضایی یا قانونی که اجازه دادرسی عادلانه را بدهد، انجام شده‌اند."

از تاریخ ۲ سپتامبر ۲۰۲۵، حداقل ۱۵ مورد حمله توسط مقامات آمریکایی گزارش شده که طی آن‌ها ۶۴ نفر ظاهراً کشته شده و سه نفر زنده مانده‌اند. مقامات آمریکایی می‌گویند که این حملات علیه قاچاقچیان مشکوک مواد مخدر بوده و ادعا کرده‌اند که این عملیات‌ها به عنوان بخشی از مبارزه با "قاچاقچیان مواد مخدر" یا "نارکو-تروریست‌های" وابسته به گروه‌هایی انجام شده که آمریکا آن‌ها را به عنوان سازمان‌های تروریستی می‌شناسد.

کارشناسان سازمان ملل تصریح کردند: "به نظر نمی‌رسد این حملات در چارچوب دفاع مشروع ملی، یک درگیری مسلحانه بین‌المللی یا غیربین‌المللی، یا علیه افرادی که خطری قریب‌الوقوع برای جان ایجاد می‌کنند، انجام شده باشد و در نتیجه، قانون اساسی بین‌المللی حقوق بشر را که محرومیت خودسرانه از زندگی را ممنوع می‌کند، نقض می‌نماید. حملات و کشتارهای بدون تحریک در آب‌های بین‌المللی همچنین قوانین بین‌المللی دریاهای را نقض می‌کند. ما این حملات در دریا را محکوم کرده و نگرانی‌های خود را در این مورد به دولت آمریکا منتقل کرده‌ایم.

آن‌ها افزودند: "ماهیت مکرر و سیستماتیک این حملات، که همگی علیه شناورهای کوچک و بدون هیچ تلاش مشخصی برای دستگیری افراد یا ارائه مدارک مستند دال بر قانونی بودن هدف بودن آن‌ها صورت گرفته، نگرانی‌های جدی در مورد ارتکاب جرائم بالقوه بین‌المللی ایجاد می‌کند."

کارشناسان با تأکید بر این که نیروهای مسلح موظفند از ارتکاب جرائم بین‌المللی توسط پرسنل خود جلوگیری کنند، خاطر نشان کردند: "همه نیروهای مسلح باید از رویه‌های عملیاتی داخلی و دستورالعمل‌های نظامی خود تبعیت کرده و به طور دقیق به قوانین بین‌المللی پایبند باشند. افسران باید در مواردی که دستورات مافوق نقض آشکار قانون بوده و ممکن است منجر به نقض جدی حقوق بشر، از جمله اعدام‌های فراقضایی شود، از اطاعت امتناع ورزند. احترام به حق زندگی، امری مقدس و مصون از تعرض است و همه دول‌ها باید آن را رعایت کنند."

آن‌ها از آمریکا خواستند تا فوراً تمامی چنین حملاتی علیه شناورها در دریا را متوقف کرده و خواستار تحقیقات جامع و بی‌طرفانه در مورد تمام حملاتی شدند که از ۲ سپتامبر ۲۰۲۵ رخ داده، از جمله تضمین حقیقت‌یابی، عدالت و جبران خسارت برای خانواده‌های قربانیان.

کارشناسان سازمان ملل تأکید کردند: "همه دولت‌ها باید به تعهدات خود تحت قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل متحد پایبند باشند." (سازمان ملل - ۱۳ آبان)

نکته

مقامات آمریکایی این حملات را تحت عنوان "مبارزه با قاچاقچیان مواد مخدر" و "عملیات ضد نارکو-تروریسم" توجیه کرده و مدعی شده‌اند که هدف، گروه‌هایی است که از سوی این کشور تروریست خوانده می‌شوند. با این حال، این ادعاها هیچ‌گاه به طور مستقل و شفاف تأیید نشده و اسناد موجود نشان می‌دهد بسیاری از کشته‌شدگان، غیرنظامیان و افرادی بوده‌اند که در چارچوب تعریف حقوق بین‌الملل از "تروریسم" نمی‌گنجیده‌اند.

بازداشت دوباره
مردی که ۴۳ سال
به اشتباه در آمریکا
زندانی بود

"سوبرامانیام سوبو ودم" که بیش از چهار دهه به دلایل ناحق در آمریکا زندانی شده بود، حال به بازداشت اداره مهاجرت آمریکا درآمده و با خطر اخراج از این کشور مواجه است.

این مرد ۶۴ ساله اهل پنسیلوانیا، که بیش از ۴۰ سال را در زندان گذرانده بود، اوایل ماه جاری، پس آنکه خانواده‌اش شواهد بی‌گناهی وی را اثبات کرد، از اتهام قتل در سال ۱۹۸۰ تبرئه شد.

اما ودم بلافاصله پس از آزادی و پیش از آنکه بتواند به خانه بازگردد، توسط مأموران اداره مهاجرت و گمرک آمریکا دستگیر شد و اکنون با خطر اخراج به هند روبه‌روست، کشوری که از ۹ ماهگی تاکنون، یعنی بیش از نیم قرن، در آن زندگی نکرده است.

براساس سوابق دادگاه، ودم در زمان محکومیت قتل در سال ۱۹۸۳، همزمان به دو سال و نیم زندان به دلیل جرم مرتبط با مواد مخدر نیز محکوم شده بود. حکم قتل او در دوم اکتبر ۲۰۲۵ لغو شد و روز بعد از زندان آزاد و فوراً به بازداشت اداره مهاجرت آمریکا درآمد. **(این‌دین اکسپرس – ۸ آبان)**

نکته

براساس گزارش پروژه "بی‌گناهی"، از سال ۱۹۸۹ تاکنون بیش از ۱۹۰۰ نفر در آمریکا پس از سال‌ها حبس با ادله جدید (مانند دی‌ان‌ای) تبرئه شده‌اند که نشان‌دهنده عمق ضعف در تحقیقات، وکالت دفاعی ناکارآمد، تعصبات نژادی و شتاب برای محکومیت است. این نظام قضایی، به‌ویژه برای اقلیت‌های نژادی و کم‌درآمد، اغلب به جای عدالت، به خطاهای فاحش و غیرقابل جبران منجر می‌شود، بی‌آنکه سازوکار مؤثری برای جبران خسارت قربانیان یا اصلاح ساختارهای معیوب وجود داشته باشد.

حمله وزارت خارجه آمریکا به دیوان بین‌المللی دادگستری به دلیل حکم ضد اسرائیلی

وزارت خارجه آمریکا حکم اخیر دیوان بین‌المللی دادگستری علیه رژیم صهیونیستی را رد کرد و از اسرائیل در برابر دادگاه که دولت اسرائیل را موظف به تسهیل جریان کمک به غزه می‌دانست، دفاع کرد.

حکم دیوان بین‌المللی دادگستری تصریح کرد که اسرائیل طبق قانون حقوق بشر موظف است اجازه دهد کمک‌های ضروری با همکاری آژانس‌های سازمان ملل به غزه برسد. وزارت امور خارجه آمریکا اندکی پس از آن، در پستی در ایکس، این تصمیم را "فاسد" خواند و از اقدامات اسرائیل و دولت ترامپ در منطقه دفاع کرد و در عین حال ادعاهای دیرینه مبنی بر ارتباط آژانس امداد و کار سازمان ملل متحد برای پناهندگان فلسطینی (آنروا) با حماس را تکرار کرد. وزارت امور خارجه آمریکا در بیانیه‌ای نوشت: در حالی که رئیس جمهور ترامپ و وزیر خارجه رویو خستگی‌ناپذیر برای برقراری صلح در منطقه تلاش می‌کنند، این به اصطلاح "دادگاه" یک "نظر مشورتی" غیرالزام‌آور و آشکارا سیاسی صادر می‌کند که به طور ناعادلانه‌ای اسرائیل را مورد انتقاد قرار می‌دهد و به آنروا به دلیل ارتباط عمیق و حمایت مادی‌اش از تروریسم اجازه عبور می‌دهد.

این وزارتخانه مدعی شده است: "سوءاستفاده مداوم دیوان بین‌المللی دادگستری از اختیار نظر مشورتی خود نشان می‌دهد که این [اداره] چیزی بیش از یک ابزار سیاسی حزبی نیست که می‌تواند علیه آمریکایی‌ها به کار گرفته شود."

دادگاه نوشت: "اسرائیل طبق قوانین بین‌المللی حقوق بشر موظف است به حقوق بشر جمعیت سرزمین اشغالی فلسطین، از جمله از طریق حضور و فعالیت‌های سازمان ملل متحد، سایر سازمان‌های بین‌المللی و کشورهای ثالث، در سرزمین اشغالی فلسطین و در رابطه با آن، احترام بگذارد، از آن محافظت کند و آن را محقق سازد."

نظر مشورتی دادگاه، سایر تعهداتی را که اسرائیل باید در راستای برداشتن گام‌هایی برای پایان دادن به جنگ به آنها پایبند باشد، تشریح می‌کند، مانند محافظت از دسترسی به خدمات پزشکی، ممنوعیت اخراج اجباری از منطقه و ممنوعیت استفاده از گرسنگی دادن به غیرنظامیان به عنوان "یک روش جنگی". (پولتیکو- ۳۰ مهر)

نکته

واکنش خصمانه آمریکا در قبال مواضع و اقدامات دیوان ریشه در سه محور اصلی دارد: نخست، حمایت بی‌قید و شرط و استراتژیک از رژیم صهیونیستی که سبب می‌شود هرگونه بررسی قضایی بین‌المللی علیه اقدامات این رژیم به مثابه تهدیدی مستقیم برای مشروعیت سیاسی و امنیتی آمریکا تفسیر شود؛ دوم، ترس از ایجاد پیش‌آیند قضایی خطرناک که در آینده که ممکن است علیه خود آمریکا یا سایر متحدانش در پرونده‌های مربوط به جنگ افغانستان، عراق یا یمن مورد استناد قرار گیرد؛ سوم، تلاش برای حفظ هژمونی و کنترل انحصاری بر روندهای بین‌المللی، به‌گونه‌ای که بحران‌هایی مانند غزه تنها در چارچوب نهادهای تحت نفوذ واشنگتن (مانند شورای امنیت) مدیریت شوند و نهادهای مستقل قضایی جهانی نتوانند اقتدار یک‌جانبه آن را به چالش بکشند.

بازداشت نامحدود یک مهاجر افغان در آمریکا

یک مرد افغانستانی ساکن آمریکا که نزدیک به چهار ماه است بدون آنکه متهم به جرمی شده باشد در بازداشت به سر می برد، پس از آنکه پرونده پناهندگی او هفته گذشته باردیگر به تعویق افتاد، برای مدتی نامعلوم در زندان باقی خواهد ماند. اگرچه این مرد بیش از چهار سال در آمریکا زندگی کرده اما اکنون ادعا می شود که او یک "تهدید بالقوه" برای امنیت ملی است.

بر اساس گزارش روزنامه واشنگتن پست، این مرد، که به دلیل نگرانی برای امنیت او از حرف "اچ" برای شناسایی اش استفاده می شود، به این دلیل درخواست پناهندگی داده که آشکارا از عملیات های آمریکا در افغانستان حمایت کرده بود و می ترسید در صورت اخراج از آمریکا به کشور افغانستان، طالبان او را به قتل برساند. وی پیش از آنکه با همسرش به وسیله یک هواپیمای نظامی در اوت ۲۰۲۱ به آمریکا بیاید، برای یک سازمان غیرانتفاعی آمریکایی کار می کرد و در دانشگاه آمریکایی افغانستان در کابل تحصیل می کرد. با ورود به آمریکا، به این زوج "اجازه اقامت موقت بشردوستانه" اعطا شد. آنها نزد برادر "اچ" اقامت داشتند که خود توانسته بود شهروندی آمریکا را به دست بیاورد و پیشتر مترجم ارتش آمریکا بود.

این روزنامه نوشت: "در جولای ۲۰۲۵، مأموران اداره مهاجرت و گمرک آقای "اچ" را در مسیر محل کارش در یک شرکت حسابداری دستگیر کردند. آقای "اچ" گفت که افسر بازداشت کننده ادعا کرد مجوز مهاجرتی او منقضی شده است، اما سوابق فدرال نشان می دهد اقامت بشردوستانه او تا چند هفته بعد از بازداشت همچنان اعتبار داشته است."

ماه گذشته، واشنگتن پست نتایج یک تحقیق در مورد استدلال ها و شواهدی که وزارت امنیت ملی آمریکا در اولین جلسه دادگاه "اچ" ارائه کرده بود را منتشر کرد. بخش عمده ای از این پرونده بر این ادعا متمرکز بود که او می تواند با خیال راحت به کشوری دیپورت شود که واشنگتن از به رسمیت شناختن آن خودداری می کند. واشنگتن پست دریافت که عناصر کلیدی پرونده دولت گمراه کننده بوده است و وزارت امنیت ملی یک یادداشت دو صفحه ای بدون امضا از افبی آی ارائه کرد که بیان می کرد "اچ" تحت "تحقیقات امنیت ملی" قرار دارد و این آژانس او را "یک تهدید بالقوه" می داند.

این روزنامه افزود: "این اسناد به افرادی که آقای "اچ" در افغانستان می شناخته و با گروه های تروریستی ارتباط داشته اند، اشاره کرد، اما او را متهم به هیچ خطا، جرم یا عمل تروریستی نکرد. قاضی خاطرنشان کرد که "اچ" به تفصیل در مورد ارتباطات خود با آن افراد شهادت داده است، افرادی که به گفته او بدون انتخاب خودش وارد زندگی او شده اند. او به دادگاه گفت که حدود یک دهه است با آنها صحبت نکرده است."

به نوشته واشنگتن پست، اهمیت این پرونده به ده ها هزار پناهجوی افغانستانی برمی گردد که دولت ترامپ ممکن است به دنبال حذف آنان باشد. کارشناسان حقوقی می گویند اگر یک هیئت تجدیدنظر مهاجرت، که تحت سلطه منتخبان ترامپ است، در نهایت با وزارت امنیت ملی آمریکا همراهی کند، این پرونده می تواند یک سابقه قضایی با پیامدهای گسترده ایجاد کند. معافیت بشردوستانه که به همسر آقای "اچ" اجازه می داد در هنگام رسیدگی به پرونده شان در آمریکا بماند، منقضی شده است، همانند گواهینامه رانندگی و مجوز کار او و این شرایط زندگی را برایشان سخت تر کرده است. (واشنگتن پست - ۱۵ آبان)

نکته

دولت آمریکا با پیشنهاد مقرراتی بازداشت نامحدود مهاجران، از جمله کودکان و خانواده ها، آشکارا به نقض فاحش تعهدات بین ملی خود در زمینه حقوق بشر و حقوق پناهندگان روی آورده است. این سیاست غیرانسانی، که تحت لوای "کنترل مرزها" توجیه می شود، در واقع شکلی سازمان یافته از مجازات جمعی و آزار سیستماتیک آسیب پذیرترین افراد است و باعث ایجاد رنج طولانی مدت روحی و جسمی در بی پناهانی می شود که تنها در جستجوی امنیت و زندگی بهتر هستند. چنین اقداماتی، در تضادی آشکار با ادعاهای تبلیغاتی آمریکا در مورد دفاع از آزادی و کرامت انسانی و نشان دهنده دورویی و معیارهای دوگانه قدرتی است که خود را قاضی جهانی حقوق بشر می داند.

ضربه مرگبار آمریکا به سازمان ملل

"خالد منصور"، کارشناس و تحلیلگر ارشد سیاسی، با سابقه طولانی در حوزه کمک‌های بشردوستانه و مأموریت‌های سازمان ملل متحد است. او در مقاله‌ای تکان‌دهنده با تکیه بر تجربیات مستقیم خود از رویدادهایی چون حمله ۱۱ سپتامبر در غزه، جنگ افغانستان و انفجار مرگبار مقر سازمان ملل در بغداد، استدلال می‌کند که واکنش جهان به حملات ۱۱ سپتامبر و جنگ‌های پس از آن، به تدریج حقوق بین‌الملل را تضعیف کرده و موجب شده کمک‌های بشردوستانه به ابزاری در خدمت منافع سیاسی و نظامی غرب تبدیل شود. به باور او، این روند در نهایت به ایجاد بستر مناسب برای "کارزار نسل‌کشی" کنونی رژیم صهیونیستی در غزه انجامیده و سیستم بین‌المللی را تا آستانه فروپاشی کامل پیش برده است. متن کامل این یادداشت را در ادامه می‌خوانید:

خالد منصور نوشت: بیست و چهار سال پیش، در یازدهم سپتامبر سال ۲۰۰۱، روی ایوان یک رستوران ساحلی در نوار غزه نشسته بودم. فقط دو سال بود که کار برای سازمان ملل متحد را شروع کرده بودم و کنار میزی با چند دیپلمات غربی و کارگران خارجی امدادی نشسته بودم. دیدم که پیشخدمت جوانی که داشت غذای ما را سرو می‌کرد، در میانه راه به سمت میزمان خشکش زد، نگاهش را دنبال کردم که به صفحه تلویزیون بالای سرمان دوخته شده بود. تصاویر خبری از برخورد یک هواپیما به یکی از ساختمان‌های مرکز تجارت جهانی در شهر نیویورک را نشان می‌داد.

واکنش به آن حملات، فرآیندی را آغاز کرد که در آن دولت‌های قدرتمند به تدریج حقوق بین‌الملل را تضعیف کردند، هنجارهای جنگی را فرسوده کردند و کمک‌های بشردوستانه را به ابزاری تبدیل کردند در خدمت اهداف نظامی و سیاسی خود. آن واکنش، که من از صندلی اول در طول دوران کاری‌ام در سازمان ملل شاهد آن بودم، بذره‌های کارزار نسل‌کشی امروزی اسرائیل را نیز کاشت که غزه را با خاک یکسان کرده و ساکنانش را به فلاکت کشانده است.

آن زمان سخنگوی برنامه جهانی غذای سازمان ملل در کابل بودم و به طور موقت به سرزمین‌های فلسطینی اشغالی اعزام شده بودم. وقتی برای هماهنگی خروج از غزه با ارتش اسرائیل تماس گرفتم، با کنایه به من گفتند که در غزه بمانم چون از افغانستان بسیار امن‌تر است.

وقتی بالاخره پس از چند روز توانستم آنجا را ترک کنم، از دفاتر سازمان ملل در آن سوی مرز در اسلام‌آباد، به طور مستقیم دیدم که چگونه ماشین جنگی آمریکا وقتی در افغانستان از هدف خالی ماند، به سادگی دامنه عملیات خود را گسترش داد. همچنین از اکتبر ۲۰۰۱ تا آوریل ۲۰۰۲ در جلسات بسیاری شرکت کردم که در آن، مقامات دولت آمریکا با مدیران میدانی سازمان ملل ملاقات می‌کردند تا بر نحوه ارسال کمک‌ها به افغانستان، به ویژه به مناطقی که طالبان دیگر بر آن کنترل نداشتند، تأثیر بگذارند.

برخی از ما نیروهای امدادی، نفوذ آمریکا بر عملیات کمک‌رسانی را با این استدلال توجیه می‌کردیم که حداقل داریم به تغذیه و زنده ماندن میلیون‌ها افغان کمک می‌کنیم. استدلال می‌کردیم که سیاست، که در ریشه آنچه ما فجایع بشردوستانه می‌نامیم قرار دارد، به ما مربوط نیست. ما فقط تا جایی که می‌توانیم مردم را زنده نگه می‌داریم تا زمانی که یک راه حل سیاسی پیدا شود.

انسانیت مشترکی که می‌بایست پشتوانه این نظام باشد، در قالب تظاهرات عظیمی در پایتخت‌های غربی علیه جنگ اسرائیل در غزه خود را نشان داده است؛ اما این انرژی مردمی در جایی از سازوکارهای سیاسی حاکم مسدود شده است. در نتیجه، همه این اعتراضات تاکنون نتوانسته‌اند دولت‌های تأثیرگذار را تحت فشار قرار دهند تا آنچه در توان دارند برای توقف کشتار به کار گیرند.

در طول دو سال گذشته، کل این ساختار لرزان بشردوستانه و مبانی متزلزل آن از هم گسسته است. دیوان بین‌المللی کیفری به دلیل صدور حکم جلب مقامات اسرائیلی تحت تحریم‌های آمریکا قرار گرفته است؛ بودجه آنروا، سازمان اصلی کمک‌رسانی به فلسطینیان در غزه، قطع شده و به طور مؤثری تحت محاصره قرار گرفته است؛ اصول ضرورت و تناسب و قوانین جنگ به سادگی لگدمال شده‌اند.

پرونده غزه به دلیل تعامل سیاست جهانی، همدستی منطقه‌ای و اعمال وحشتناک کشتاری که به صورت زنده پخش می‌شود، آشکارترین مورد است، اما جنگ سودان نیز مثال‌های خوبی ارائه می‌دهد.

در سال ۲۰۰۳، در مجموع ۱۱۷ کارگر امدادی ملی در سراسر جهان کشته، زخمی یا ربوده شدند. تا سال ۲۰۲۴، تعداد تلفات به ۸۱۶ نفر افزایش یافته است. اکثریت قریب به اتفاق کشته و زخمی شده‌ها در طول دو سال گذشته به دلیل حملات اسرائیل در غزه بوده‌اند.

کمک‌های بشردوستانه و عملیات‌های حفظ صلح همواره رنگ سیاست به خود گرفته‌اند، اما در کنار این واقعیت، باید تلاش‌های شجاعانه‌ای را نیز دید که از سوی دولت‌ها، سازمان‌ها و افراد بسیاری برای پاسداری از اصول و هنجارهای بنیادین صورت گرفته است. با این حال، جنگ‌های آمریکا در عراق و افغانستان در دهه ۲۰۰۰ میلادی، این کوشش‌ها را به گونه‌ای مهلک و جبران‌ناپذیر تضعیف کرد و اکنون، نسل‌کشی جاری در غزه، فلج کامل این تلاش‌ها را به نمایش گذاشته است. چنین رویدادهایی چه‌بسا به معنای پایان یک عصر برای مفهوم بشردوستی باشد.

با بخت و اقبال فراوان و تغییرات غیرمنتظره در سیاست جهانی، این وضعیت آلوده و فاسد کنونی می‌تواند به اصلاحاتی اصیل و ضروری برای نظم لرزان پس از جنگ جهانی دوم منجر شود. با این حال، احتمال قوی‌تر این است که شاهد کوبیده شدن یکی از آخرین میخ‌ها بر تابوت این نظام باشیم؛ نظامی که بسیاری از ترتیبات بین‌المللی، از جمله احتمالاً خود سازمان ملل، را بدون هیچ جایگزین روشنی به جز حاکمیت قانون جنگل، از صحنه روزگار محو خواهد کرد.

سناریوی محتمل دیگر این است که سیستم برای چند سال دیگر به سردرگمی خود ادامه دهد و به شیوه‌ای کند و عذاب‌آور تحلیل رود، یا حتی به بخشی از شرکت نظامی و نظارتی جهانی تبدیل شود، همان‌گونه که در عملیات "بنیاد بشردوستی غزه" متجلی است که در آن، فلسطینیان تحت جاسوسی قرار می‌گیرند و اغلب در صف دریافت کمک‌ها کشته می‌شوند.

هر ساله، در ماه اوت، دعوت‌نامه‌ای برای شرکت در مراسم روز جهانی بشردوستی در ژنو یا نیویورک دریافت می‌کنم. این رویداد برای بزرگداشت انفجار سال ۲۰۰۳ بغداد در هتل کانال که من به شکلی معجزه‌آسا از آن گریختم و همکارانم را به کشتن داد، پایه‌گذاری شد. دلیل دعوت من این است که من یک بازمانده از آن حمله هستم. دیگر در این مراسم شرکت نمی‌کنم. چرا که دیگر این سیستم بشردوستی، یا به طور دقیق‌تر، آنچه در طی چند سال گذشته به آن تبدیل شده است، را باور ندارم. و چنین گردهم‌آیی‌هایی را نیز برای بزرگداشت جدی زندگی و فداکاری نهایی همکاران از دست رفته‌ام و صدها نفری که پس از آنان، به ویژه در غزه، جان باختند، معنادار نمی‌یابم. نمی‌توان همزمان به انسانیت و سازمان‌های متعهد به کمک‌رسانی سلام کرد، در حالی که هر دو به طور گسترده در برابر یک نسل‌کشی که نزدیک به دو سال است در جریان است، فلج شده‌اند.

جنگ انتقام‌جویانه اسرائیل به یک نقطه عطف تاریخی تبدیل شده است، اما به هیچ وجه یک روند ناگهانی و جدید نیست. این جنگ تنها آشکار می‌سازد که جهان تا چه اندازه در مسیری قرار گرفته که توسط آمریکا و دیگر دولت‌های تهاجمی در طول ۲۴ سال گذشته هموار شده: راه‌اندازی جنگ‌های پیشدستانه انتقام‌جویانه در نقض قوانین بین‌المللی؛ کشتن شمار زیادی از مردم به بهانه تلفات جانبی برای دستیابی به یک "دشمن"؛ طفره رفتن از روند عادلانه دادرسی برای غیرنظامیان و مبارزان متهم دشمن که در خلال درگیری‌ها بازداشت شده‌اند؛ سلاح‌سازی کمک‌های بشردوستی؛ و فرسایش سیستماتیک سیستم جهانی مبتنی بر هنجارها، به همراه مبانی اخلاقی آن.

هیچ‌کدام از این موارد جای جشن ندارد، بلکه نیازمند تفکر عمیق و کار سخت فراوانی است، نه برای نجات بشریت‌مان و سیستم بشردوستی، بلکه برای بنیان نهادن دوباره آن‌ها. (پایگاه نیو هیومنترین - ۵ آبان)

نکته

در بحران ویرانگر غزه، جهان شاهد آشکارترین آزمون ناکارآمدی، سوگیری و بی‌اراده‌گی نظام بین‌الملل بود. شورای امنیت ملل متحد به‌عنوان نهاد اصلی حفظ صلح و امنیت جهانی، بارها به دلیل وتو یا تهدید به وتو به‌ویژه آمریکا، از اتخاذ هرگونه قطعنامه الزام‌آور و مؤثر برای توقف فوری کشتار غیرنظامیان عاجز ماند. دادگاه‌های بین‌المللی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری و دیوان کیفری بین‌المللی اگرچه در برخی موارد به بررسی جنایات احتمالی پرداختند، اما اجرای رأی آن‌ها در عمل با مانع قدرت‌های بزرگ و بی‌تفاوتی جامعه جهانی مواجه شد. نهادهای حقوق بشری سازمان ملل نیز با وجود انتشار گزارش‌های مستند از نقض گسترده حقوق بشر و قوانین بشردوستانه، فاقد مکانیسم اجرایی برای متوقف کردن فاجعه بودند. این وضعیت به وضوح نشان داد که قوانین و نهادهای بین‌المللی در مواجهه با اراده سیاسی قدرت‌های مسلط، تبدیل به ابزارهایی تشریفاتی و دوگانه شده‌اند.

سازمان جهانی بهداشت: وضعیت انسانی در غزه همچنان فاجعه‌بار است

سازمان جهانی بهداشت تاکید کرد که از زمان آتش‌بس، هیچ پیشرفت قابل توجهی در میزان غذای مجاز برای ورود به غزه و همچنین هیچ بهبود قابل توجهی در کاهش گرسنگی در نوار غزه حاصل نشده است، جایی که وضعیت همچنان "فاجعه‌بار" است.

"ندروس آدهانوم گبریسوس"، مدیر کل سازمان جهانی بهداشت به خبرنگاران گفت: "وضعیت همچنان فاجعه‌بار است زیرا مقادیری که وارد (غزه) می‌شود کافی نیست."

او هشدار داد که از زمان اجرای آتش‌بس با میانجیگری آمریکا در ۱۰ اکتبر، "گرسنگی به دلیل کمبود غذا کاهش نمی‌یابد".

در حالی که توافق حاصل شده توسط "دونالد ترامپ"، رئیس جمهور آمریکا ورود ۶۰۰ کامیون در روز را تصریح می‌کند، گبریسوس گفت که در حال حاضر فقط ۲۰۰ تا ۳۰۰ کامیون وارد می‌شوند. او خاطرنشان کرد که تعداد زیادی از این کامیون‌ها تجاری هستند و بسیاری از ساکنان منابع لازم برای خرید کالا را ندارند و این امر تعداد افراد ذینفع را کاهش می‌دهد.

گبریسوس از حفظ آتش‌بس با وجود نقض‌ها تمجید کرد، اما هشدار داد که "بحران هنوز تمام نشده و نیازها بسیار زیاد است." او افزود که کمک‌های فعلی تنها بخش کوچکی از آنچه مورد نیاز است را نشان می‌دهد و سیستم بهداشت غزه "ضربه ویرانگری" خورده است، زیرا هیچ بیمارستانی کاملاً عملیاتی نیست و ۱۴ بیمارستان از ۳۶ بیمارستان هنوز به طور جزئی کار می‌کنند و کمبود شدید دارو، تجهیزات و کادر پزشکی وجود دارد.

مدیرکل این نهاد بین‌المللی خاطرنشان کرد که سازمان جهانی بهداشت همچنان به ارسال تجهیزات پزشکی و اعزام تیم‌های اورژانس برای گسترش تخلیه‌های پزشکی ادامه می‌دهد و هزینه بازسازی سیستم بهداشت غزه را تقریباً هفت میلیارد دلار تخمین زد.

گبریسوس از اسرائیل خواست "تمام گذرگاه‌ها را باز کند تا بیماران بیشتری در مصر درمان شوند." وی خاطرنشان کرد که از زمان آغاز جنگ، بیش از ۷۰۰ نفر در انتظار خروج جان خود را از دست داده‌اند. (رویترز - ۱ آبان)

نکته

رژیم صهیونیستی با جلوگیری سیستماتیک از ورود کمک‌های بشردوستانه به نوار غزه، از جمله رد یا بی‌پاسخ گذاشتن درخواست‌های مکرر سازمان ملل برای ارسال مواد غذایی، دارو، سوخت، پتو و تجهیزات پزشکی، به‌طور آشکار اصول بنیادین حقوق بشر و حقوق بین‌الملل بشردوستانه را نقض کرده است.

اردوگاه اجباری برای بی‌خانمان‌های آمریکا

روزنامه نیویورک تایمز در گزارشی از تشدید اقدامات ضد حقوق بشری علیه بی‌خانمان‌ها در آمریکا نوشت: "برای نگاهی اجمالی به آینده سیاست‌های بی‌خانمانی در عصر ریاست‌جمهوری ترامپ، ۱۶ هکتار از مرتع‌های خشک و کم‌درخت را در نظر بگیرید؛ جایی که ایالت یوتا قصد دارد تا ۱۳۰۰ بی‌خانمان را در آنچه حامیان "پردیس خدمات" می‌نامند و منتقدان "اردوگاه بازداشت" می‌دانند، اسکان دهد."

این روزنامه افزود: "مقامات می‌گویند این مکان اعتیاد و بیماری‌های روانی را درمان خواهد کرد و جایگزینی انسانی برای خیابان‌ها ارائه می‌دهد؛ جایی که این مشکلات اغلب درمان نشده رها می‌شوند و افراد با نرخ‌های هشداردهنده‌ای جان می‌بازند. آنها همچنین قول اقدامات سختگیرانه‌ای برای انتقال بی‌خانمان‌ها به این مکان دورافتاده و اجبار بسیاری از آنها به درمان می‌دهند؛ این رویکرد بازتاب‌دهنده فشار سراسری برخی محافظه‌کاران برای رویکرد جدیدی به بی‌خانمانی است؛ رویکردی که ترامپ آن را پذیرفته و ترویج می‌کند."

به نوشته این روزنامه، با ممنوعیت خوابیدن در فضای باز، انتقال به حاشیه شهر ممکن است تنها راه برخی بی‌خانمان‌های یوتایی برای اجتناب از زندان باشد. برنامه‌ریزان می‌گویند این تأسیسات همچنین صدها بی‌خانمان مبتلا به بیماری روانی را تحت تعهد مدنی اجباری دادگاهی نگه خواهد داشت و تلاش شامل یک "مرکز پاسخگویی" برای افراد معتاد خواهد بود."

نیویورک تایمز در ادامه نوشت: "اگرچه تلاش یوتا پیش از بازگشت آقای ترامپ به دفتر ریاست‌جمهوری آغاز شده بود، اما با تعهد او برای انتقال بی‌خانمان‌ها از مراکز شهری به "شهرهای چادری" با خدمات همخوانی دارد. و این تلاش پس از صدور دستور اجرایی توسط آقای ترامپ در ژوئیه، که خواستار ممنوعیت‌های سختگیرانه اردو زدن و گسترش قدرت برای درمان اجباری بی‌خانمان‌ها بود، شتاب گرفت."

به نوشته این روزنامه، منتقدان طرح جدید می‌گویند که محدود کردن افراد به سایتی در حومه شهر، حقوق مدنی را تهدید می‌کند و هشدار می‌دهند که خدمات وعده داده شده ممکن است هرگز محقق نشود. این تلاش‌ها همزمان با کاهش‌های عمیق در مدیکید است، که می‌تواند تأمین مالی پروژه را مختل کند. جن پلامب، پزشک و سناتور ایالتی دموکرات، که وعده مراقبت‌های پزشکی با کیفیت بالا را "خیال‌پردازی" می‌نامد، اشاره کرد که یوتا از قبل با کمبود شدید تخت‌های روانپزشکی روبرو است. او گفت مجمع قانون‌گذاری بعید است صدها تخت جدید را تأمین مالی کند، و حتی اگر این کار را بکند، نیروی کار

لازم برای اداره آنها وجود ندارد. به گفته وی، بدون هزینه‌های عظیم جدید، این مرکز ممکن است کمتر به عنوان یک تأسیسات درمانی عمل کند و بیشتر شبیه "زندان یا انبار" باشد.

پرتره نوظهور مرکز یوتا، که قرار است در سال ۲۰۲۷ افتتاح شود، وعده‌ای را که آقای ترامپ دو سال پیش در ویدیویی فوق‌العاده در جریان کمپین داد، زنده می‌کند. با متهم کردن بی‌خانمان‌ها به تبدیل شهرهای بزرگ به "کابوس‌های غیربهداشتی"، او متعهد شد "از هر ابزار، اهرم و اقتداری برای بیرون راندن بی‌خانمان‌ها از خیابان‌هایمان استفاده کند."

فشار ملی برای اقدامات سختگیرانه، پس از ده سالی که در آن بی‌خانمانی بدون سرپناه طبق داده‌های فدرال نزدیک به ۶۰ درصد افزایش یافت، به وجود آمده است، نتیجه عواملی از جمله افزایش اجاره‌بها و بیماری‌های روانی و سوءمصرف مواد درمان نشده. با افزایش خوشه‌های چادری و مصرف مواد مخدر در فضای باز، درخواست‌ها برای ممنوعیت اردوگاه‌ها نیز افزایش یافت. حرکت به سوی اقدامات سختگیرانه‌تر، سال گذشته پس از حکمی دیوان عالی به دست آمد که طبق آن مقامات می‌توانند اردو زدن را حتی در مکان‌هایی که فضای سرپناه کافی وجود ندارد، ممنوع کنند.

هرچند یوتا واضح‌ترین نمونه از آنچه آقای ترامپ در ذهن دارد به نظر می‌رسد، جوامع دیگری نیز از تهدید دستگیری برای انتقال بی‌خانمان‌ها به مناطق تعیین شده استفاده کرده‌اند. در نیواورلئان، پلیس ایالتی بیش از ۱۲۰ نفر را از مرکز شهر به یک انبار دورافتاده منتقل کرد که به سرعت برای سه ماه به سرپناه تبدیل شده بود.

سن دیگو ممنوعیت اردو زدن را که قابل مجازات با دستگیری است، اجرا می‌کند، در حالی که دو مکان مجهز به چادر با مجموع ۸۰۰ تخت به عنوان جایگزینی برای خیابان تعیین کرده است. اما یک دعوی اخیر، این امکان را به دلیل شرایط "غیرانسانی" از جمله موش‌ها، کپک، و خطرات آتش‌سوزی و سیل، مورد انتقاد قرار داده است.

در لاس‌وگاس، یک پردیس بی‌خانمان ۲۰۰ میلیون دلاری در حال ساخت است، که نیمی از پول آن از صنعت کازینو می‌آید، در میان نگرانی‌هایی مبنی بر اینکه بی‌خانمانی گردشگری را کاهش می‌دهد.

جسی رایبنوویتز از مرکز حقوقی بی‌خانمانی ملی، گروه مدافع در واشنگتن، گفت: "این همان کاری است که در جنگ جهانی دوم در اردوگاه‌های بازداشت ژاپنی‌ها انجام دادند." "این شبیه گردآوری یهودیان یا دیگر افرادی است که نازی‌ها دوست نداشتند."

مکان پیشنهادی یوتا نزدیک فرودگاه است، در نقطه‌ای دورافتاده که مرتع‌ها به تدریج جای خود را به انبارهای صنعتی می‌دهند. نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس عمومی حدود دو مایل دورتر است، که پیاده‌روی یک‌ساعته در مسیرهایی بدون پیاده‌رو نیاز دارد. دکتر پلامب، سناتور ایالتی دموکرات، گفت: "چه چیزی باعث می‌شود فکر کنید کسی آنجا می‌ماند؟ اوه، ببخشید، آنها حق ترک این مکان را ندارند. این چیزی است که آنها را آنجا نگه می‌دارد." **(روزنامه نیویورک**

تایمز - ۷ آبان)

نکته

جرمانگری بی‌خانمانی در آمریکا، که در قوانین بسیاری از ایالت‌ها و شهرها تحت عنوان "مقررات ممنوعیت خواب در فضای عمومی" تجلی یافته، نشان‌دهنده رویکردی تنبیهی و ناکارآمد به یکی از پیچیده‌ترین مشکلات اجتماعی است. به جای پرداختن به ریشه‌های ساختاری بی‌خانمانی مانند کمبود مسکن مقرون به صرفه، دستمزد ناکافی، نظام ناقص سلامت روان و اعتیاد، مقامات محلی و ایالتی ترجیح می‌دهند با جریمه‌های سنگین، بازداشت و پاک‌سازی اجباری اردوگاه‌های موقت، بی‌خانمان‌ها را مجبور کنند از انظار عمومی ناپدید شوند.

افشاگری جدید درباره سوءاستفاده پلیس نیویورک از فناوری برای جاسوسی از مهاجران و رنگین پوستان

اسنادی که سازمان عفو بین الملل و پروژه نظارت بر فناوری های نظارتی (S.T.O.P)، در پی یک

دادخواهی پنج ساله علیه اداره پلیس نیویورک به دست آورده اند، سوءاستفاده های نگران کننده این اداره از سیستم های نظارتی علیه معترضان و جامعه رنگین پوستان را آشکار کرده است. این سوءاستفاده ها شامل استفاده مکرر از فناوری شناسایی چهره می شود که حقوق اساسی افراد را نقض می کند. بررسی بیش از دو هزار و هفتصد سند توسط این دو نهاد نشان می دهد که پلیس نیویورک در موارد متعددی از فناوری های شناسایی چهره استفاده کرده و ساکنان این شهر را در معرض سیستم های نظارتی تهاجمی، ناقص و به شدت تبعیض آمیز قرار داده است. اسناد همچنین نشان می دهد که از این فناوری برای شناسایی افرادی استفاده شده که شهروندان عادی، بدون درخواست پلیس، به دلیل صحبت به زبان دیگر یا پوشش فرهنگی متفاوت، آنها را "مشکوک" گزارش کرده بودند.

این سازمان های حقوقی اعلام کردند: "این فناوری های پرهزینه، خطاپذیر و متعصب، میلیاردها دلار از بودجه عمومی را هدر می دهد. نظارت پلیس نیویورک همشهریان ما را در معرض خطر بازداشت اشتباه، اخراج اجباری یا عواقب بدتر قرار می دهد. زمان آن فرا رسیده که مردم نیویورک با روش های غیر قابل قبول پلیس در نظارت بر زندگی همه آشنا شوند. اکنون زمان اقدام قانونگذاران و مسئول نگه داشتن پلیس نیویورک، ممنوعیت فناوری شناسایی چهره و ایجاد نظارت مدنی واقعی است."

به گفته این دو نهاد، فناوری تشخیص چهره با جمع آوری انبوه تصاویر مردم بدون اطلاع و رضایت آنان، حریم خصوصی را نقض می کند، تحت سلطه تعصب نژادی است و به طور نامتناسبی سیاه پوستان و رنگین پوستان را هدف قرار می دهد، با ایجاد فضای رعب آور، اعتراضات مسالمت آمیز و آزادی بیان را سرکوب می کند و به همین دلایل، صدها سازمان این فناوری را مغایر با قانون می دانند.

عفو بین الملل و پروژه نظارت بر فناوری های نظارتی مدتهاست خواستار ممنوعیت کامل استفاده، توسعه، تولید و فروش فناوری شناسایی چهره برای اهداف شناسایی و نظارت انبوه توسط پلیس و سایر نهادهای دولتی هستند.

بررسی این اسناد نشان می دهد نظارت پلیس نیویورک به طور مرتب جامعه های آسیب پذیر را در معرض خطر قرار می دهد. اسناد این اداره پلیس، هدف قرار دادن ساکنان نیویورک بر اساس زبان، قومیت و سایر ویژگی های تحت حمایت قانون را نیز ثبت کرده است. برخی از یافته های کلیدی از اسناد افشا شده شامل موارد ذیل است:

- پلیس نیویورک تنها در فاصله سال های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ بیش از پنج میلیون دلار برای فناوری شناسایی چهره هزینه کرده است.
- این اداره پیگیری دقت فناوری شناسایی چهره را از سال ۲۰۱۵ متوقف کرد، وقتی دریافت نرخ خطا بیش از حد بالا است.
- در ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، از شناسایی چهره برای هدف قرار دادن شهروندانی استفاده شد که در شبکه های اجتماعی از اصطلاحات عامیانه برای توصیف میدان تایمز استفاده کرده بودند.
- پلیس از شناسایی چهره برای هدف قرار دادن متقدمان خود استفاده کرده، از جمله دستگیری یک نفر به دلیل نوشتن عبارت "مرگ بر پلیس" بر روی دیوار.
- دو مرد در جشن سال نو در میدان تایمز تنها به دلیل نداشتن همراه زن، خودداری از پایکوبی و صحبت به زبان خاورمیانه ای مورد هدف قرار گرفتند.
- پلیس یک معترض فعال در تویتر را به دلیل بیان نظرات سیاسی تحت نظر گرفت، بدون اینکه خطر فوری یا تهدید آمیزی وجود داشته باشد.
- از شناسایی چهره برای شناسایی یک معترض جنبش "جان سیاه پوستان مهم است" به دلیل نوشتن شعار تند در شبکه اجتماعی استفاده شد.
- لازم به ذکر است که سازمان عفو بین الملل در سپتامبر ۲۰۲۰ درخواست دسترسی به اسناد نظارت پلیس نیویورک بر تظاهرات جنبش "جان سیاه پوستان مهم است" را ارائه داد. پلیس نیویورک این درخواست و درخواست تجدید نظر بعدی را رد کرد. سپس در سال ۲۰۲۱، پرونده ای حقوقی علیه این اداره پلیس تشکیل شد و در نهایت در سال ۲۰۲۲، دادگاه عالی نیویورک پلیس این شهر را موظف به افشای اسناد مربوط به نظارت بر این جنبش کرد.
- عفو بین الملل، پروژه نظارت بر فناوری های نظارتی و ائتلاف "ممنوعیت اسکن" با افشای این اسناد از مسئولان شهری خواستند که استفاده از فناوری شناسایی چهره را ممنوع کرده و پلیس نیویورک و شهرداری این شهر متعهد شوند فوراً استفاده از این فناوری تبعیض آمیز، تهاجمی و خطاپذیر را متوقف کنند.

نکته

جاسوسی پلیس و نهادهای امنیتی آمریکا، از معترضان، حق آزادی تجمع، آزادی بیان و حریم خصوصی را که در قانون اساسی آمریکا (متمم اول و چهارم) تضمین شده، نقض می کند و با شعارهای دموکراسی، آزادی و حاکمیت قانون که واشنگتن مدعی رهبری آن در سطح جهانی است، در تضاد آشکار قرار دارد. این دوگانگی رفتاری، یعنی سرکوب نظارتی در داخل در حالی که ارزش های آزادی خواهانه به جهان صادر می شود، نقدهای گسترده نهادهای حقوق بشری را به دنبال داشته و نشان داده که وجهه اخلاقی و اعتبار دموکراتیک این کشور، نقابی بیش نیست.

گزارش جدید از نقض سیستماتیک حقوق کارگران مهاجر در فرانسه

یک سازمان حقوقی افشا کرد که سیستم مجوز اقامت کوتاهمدت فرانسه، حقوق بشر کارگران مهاجر را که هدف نژادپرستی قرار گرفته‌اند، نقض کرده و آنان را در شرایطی بی‌ثبات، استثمارگرانه و سوءاستفاده‌گرانه به دام انداخته است.

تحقیق جدید عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که سیستم مجوز اقامت فرانسه برای کارگران مهاجر، چگونه افراد را که هدف نژادپرستی قرار گرفته‌اند در بالاترین سطحی اداری به دام انداخته و آنان را در معرض بهره‌کشی کاری، بی‌خانمانی و فقر قرار می‌دهد.

طبق این گزارش، سیستم مجوزهای اقامت کوتاهمدت که به طور نظری به کارگران اجازه می‌دهد تا چهار سال در فرانسه بمانند، که در عمل اغلب کمتر است، به ایجاد بهره‌کشی، بی‌ثباتی و ناامنی می‌انجامد. کارگران مهاجر، به‌ویژه افرادی که از کشورهایی مانند مالی، ساحل عاج، گامبیا، آنگولا، کامرون، جمهوری دموکراتیک کنگو، هند و سریلانکا با مجوزهای اقامت بی‌ثبات وارد می‌شوند، تحت تأثیر قرار می‌گیرند. این سوءاستفاده‌ها شامل عدم پرداخت دستمزد، ساعات کار طولانی، شرایط کاری خطرناک و موارد متعدد خشونت توسط کارفرمایان، به ویژه بر اساس نژاد، از جمله خشونت فیزیکی و آزار جنسی بوده است. عفو بین‌الملل نوشت: "کاستی‌های بسیار این سیستم، از جمله مشکلات کامپیوتری و تأخیرهای اداری، می‌تواند پیامدهای ویرانگری داشته باشد و باعث شود افراد، درآمد و مزایای تأمین اجتماعی خود را از دست بدهند، قادر به تأمین نیازهای اولیه خود نباشند و در معرض خطر بی‌خانمانی قرار گیرند."

"اریکا گوارا رزاس"، مدیر ارشد تحقیقات، تبلیغات، سیاست و کمپین‌های عفو بین‌الملل، در این باره گفت: "این وضعیت هم ظالمانه است و هم غیرقابل قبول. هزاران کارگر مهاجر، عمدتاً افرادی که هدف نژادپرستی قرار گرفته‌اند و در بخش‌های کلیدی اقتصاد فرانسه، از جمله ساخت‌وساز، کار خانگی و نظافت مشغول به کار هستند، به طور دائمی تحت تهدید رد یا تمدید نشدن مجوز اقامت خود زندگی می‌کنند. بسیاری از آنان دهه‌هاست در فرانسه با این عدم قطعیت دائمی دست و پنجه نرم می‌کنند."

تحقیق عفو بین‌الملل بین آوریل ۲۰۲۴ و سپتامبر ۲۰۲۵ در فرانسه انجام شده و بر اساس مصاحبه با ۲۷ کارگر مهاجر نژادپرستانه از ۱۶ ملیت مختلف و ۳۹ کارشناس، از جمله جامعه‌شناسان، متخصصان حقوقی، اقتصاددانان، و کلاء، رؤسای خیریه‌ها، اتحادیه‌های کارگری و روزنامه‌نگاران بوده است.

به گفته این سازمان، دولت‌های متوالی فرانسه، الزامات اداری محدودکننده و پیچیده‌ای در مورد مجوزهای اقامت و تمدید آن‌ها ایجاد کرده‌اند. برای دریافت مجوز اقامت، متقاضی به یک مجوز کار نیاز دارد که توسط کارفرمای او درخواست شده و توسط مقامات محلی صادر می‌شود. اما برای به دست آوردن مجوز کار، متقاضی به یک مجوز اقامت نیاز دارد. جای تعجب نیست که این دور باطل به نقض حقوق کارگران خارجی منجر می‌شود.

عفو بین‌الملل افزود: "بسیاری از کارگران چاره‌ای جز تحمل شرایط کاری سخت و خطرناک، به ویژه در صنعت ساخت‌وساز، اضافه کاری بدون دستمزد و بهره‌کشی توسط کارفرمایان بی‌اصلاح و قاعده ندارند. آنان به دلیل ترس از دست دادن شغل و در نتیجه، مجوز اقامت خود، نمی‌توانند درباره وضعیت خود سخن بگویند."

"آنی"، یک نظام‌تچی اهل کومور که برای یک شرکت چندملینی نظافت کار می‌کند، در تابستان ۲۰۲۴ شاهد بود که کارفرمایش حقوق ماهیانه او را به نصف کاهش داد. هنگامی که او دستمزدهای معوقه خود را مطالبه کرد، کارفرمایش پاسخ داد که چون او دو هفته است که مجوز اقامت نداشته، باید تعلیق می‌شد. آنی خاطرنشان کرد که این موضوع کارفرما را از وادار کردن او به کار باز نداشته، بلکه فقط از پرداخت ساعات کاری او خودداری کرده است.

به گفته این سازمان، تغییرات مکرر شرایط و ضوابط به این معنی است که یک فرد که کاملاً به طور قانونی در فرانسه زندگی و کار می‌کند، ممکن است به دلیل کاستی‌های سیستم مجوز اقامت از جمله اشتباهات یا شکست‌های اداری، خود را در وضعیت غیرقانونی بیابد.

"آن ساوینل-باراس"، رئیس عفو بین‌الملل فرانسه، گفت: "زندگی‌ها در حال اختلال، ویرانی و متلاشی شدن هستند. تصور کنید که شما دقیقاً مطابق قانون عمل می‌کنید، درخواست تمدید مجوز اقامت خود را به موقع ارائه می‌دهید، و سپس هیچ پاسخی دریافت نمی‌کنید یا به تصمیم‌گیرندگان در مقامات محلی دسترسی ندارید. مجوز اقامت قبلی شما منقضی می‌شود و هر روز خود را در وضعیت غیرقانونی می‌یابید. عدم پاسخ از سوی اداره می‌تواند به از دست دادن همه چیز منجر شود: شغل شما، درآمد شما، حق زندگی و کار در کشوری که سال‌ها آن را خانه خود نامیده‌اید."

عفو بین‌الملل دریافت که نقض حقوق کارگران مهاجر نژادپرستانه، بسیار فراتر از موارد منفردی است که توسط کارفرمایان بی‌اصلاح و قاعده انجام می‌شود، این موارد سیستماتیک هستند و ریشه در بی‌ثباتی وضعیت قانونی کارگران دارد که توسط دهه‌ها سیاست مهاجرتی محدودکننده فرانسه تشدید شده است. مقامات فرانسوی از طریق این سیستم مجوزهای اقامت عمداً بی‌ثبات، به بهره‌کشی و تبعیض علیه کارگران خارجی نژادپرستانه دامن زده و آن را تسهیل می‌کنند.

"اریکا گوارا رزاس" گفت: "گام‌های فوری باید برای مقابله با نژادپرستی و بی‌ثباتی در قلب این سیستم ظالمانه برداشته شود که شامل ساده‌سازی رویه‌های اداری، تقویت تضمین‌ها در برابر شکست‌ها، و از همه مهم‌تر، اطمینان از امنیت بسیار بیشتر وضعیت اقامت از طریق یک مجوز کار واحد و پایدار است. تمام اصلاحات در قانون و سیستم مجوز اقامت باید با مشارکت جامعه مدنی، اتحادیه‌های کارگری، کارفرمایان، شرکت‌ها و انجمن‌ها - و بالاتر از همه، با کارگران مهاجر نژادپرستانه‌ای که در حال حاضر بیشترین رنج را تحت این سیستم می‌برند، ایجاد شود." (عفو بین‌الملل - ۱۴ آبان)

نکته

بر اساس گزارش‌های نهادهای معتبر بین‌المللی و اتحادیه‌های کارگری، شرایط کار و حقوق کارگران در فرانسه با چالش‌هایی جدی مواجه است که دولت در رسیدگی به آن‌ها قصور کرده یا اقداماتش ناکافی بوده است. مهم‌ترین موارد عبارتند از: افزایش ناامنی شغلی و گسترش کار موقت و پاره‌وقت، نقض حقوق کارگران مهاجر و غیررسمی، تخریب سیستم بازنشستگی و اعتراضات گسترده و عدم تطبیق کامل با استانداردهای بین‌المللی کار.

کمیته ویژه سازمان ملل: رژیم صهیونیستی به دنبال اجرای پروژه «اسرائیل بزرگ» است

کمیته ویژه سازمان ملل برای بررسی اقدامات رژیم صهیونیستی که بر حقوق بشر مردم فلسطین و دیگر اعراب سرزمین‌های اشغالی تأثیر می‌گذارد، امروز هشدار داد که اقدامات نسل‌کُشانه این رژیم در غزه درد و رنج غیرقابل تصویری را به بار آورده است.

این کمیته حین ارائه آخرین گزارش خود به مجمع عمومی سازمان ملل با بیان این که رژیم صهیونیستی به گسترش حضور و کنترل خود بر قلمرو فلسطین، سوریه و جنوب لبنان ادامه می‌دهد، تصریح کرد: "ادعاهای مداوم اسرائیل درباره سرزمین اسرائیل بدون مرز، با یک صلح عادلانه و پایدار ناسازگار است و اگر جامعه بین‌المللی آن را مهار نکند، چیزی جز رنج و محرومیت بیشتر برای منطقه غرب آسیا به ارمغان نخواهد آورد."

این کمیته ویژه که در سال ۱۹۶۸ توسط مجمع عمومی منصوب شد تا اقدامات رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های فلسطینی و سایر سرزمین‌های عربی که از سال ۱۹۴۷ توسط این رژیم اشغال شده را بررسی کند، به طور مستقیم از گفته‌های متعدد مصاحبه‌شوندگان دریافت که چگونه سیاست‌ها، اقدامات و عملکردهای این رژیم به جنایات فجیع و انقیاد کامل افراد تحت اشغال و نظام آپارتاید آن منجر شده که با وحشی‌سازی مشمئزکننده فلسطینی‌ها تشدید شده است.

این کمیته گفت: "اسرائیل به مدت تقریباً سه ماه، ورود کمک‌های بشردوستانه به غزه را مسدود کرد و به قحطی منجر شد. در کرانه باختری، از هفتم اکتبر ۲۰۲۳، مقامات اسرائیلی عملاً با پشتیبانی نیروهای امنیتی اسرائیل، به شهرکنشینان مهاجم اختیار کامل داده‌اند تا ساکنان تحت اشغال را با هدف دزدیدن و بیرون راندن آنان از خانه و زمین‌شان، مرعوب، پاکسازی قومی و مورد حمله قرار داده و در برخی موارد به طور دلخواه بکُشند."

کمیته مذکور تصریح کرد: "اسرائیل علی‌رغم دستورات الزام‌آور و نظرات معتبر دیوان بین‌المللی دادگستری و احضاریه‌های صادرشده توسط دادگاه بین‌المللی کیفری، با مصونیت کامل عمل کرده و با پشتیبانی دیپلماتیک، مالی و نظامی مداوم از طریق قدرت‌های سوم و عدم وجود تحریم‌های بین‌المللی، تداوم یافته است."

این گزارش همچنین تشدید ادبیات نژادپرستانه، نسل‌کُشانه و توسعه‌طلبانه مقامات این رژیم و تحکیم کنترل آن در منطقه را مستند می‌کند. در این گزارش آمده است: "در سوریه، اسرائیل در تلاش است تا جمعیت شهرکنشین در جولان اشغالی را دو برابر کند و ادعا می‌کند که به طور نامحدود در مناطق تازه اشغال‌شده در اعماق سوریه خواهد ماند."

به گفته این کمیته، اقدامات رژیم صهیونیستی در لبنان، هزاران نفر را کشته و زخمی کرده است، و دارای بالاترین آمار کشته و زخمی شدن کارکنان پزشکی در هر درگیری مسلحانه در جهان در سال ۲۰۲۴ است.

این کمیته با بیان این که جامعه بین‌المللی باید اقدام کند و برای نقض فاحش قوانین بین‌المللی پاسخگویی وجود داشته باشد، توصیه کرد که کشورهای عضو، یک تحریم کامل تسلیحاتی علیه رژیم صهیونیستی اعمال کنند تا این رژیم وادار شود حمله خود به فلسطینیان را کاملاً متوقف کرده و به آتش‌بس در غزه و خروج از تمام سرزمین‌های اشغالی در منطقه پای بند باشد.

کمیته ویژه سازمان ملل با تأکید بر این که کشورهای عضو باید با دادگاه بین‌المللی کیفری همکاری کامل داشته باشند و از صلاحیت جهانی خود استفاده نمایند، تصریح کرد: "حیاتی است که کشورهای عضو، نهادهای شرکتی، شهروندان دارای تابعیت دوگانه و سایر بازیگران همدست در نقض قوانین بین‌المللی را بررسی یا تحت تعقیب قرار دهند. درست نیست که فردی از کشوری دیگر به اسرائیل برود، در ارتش ثبت‌نام کند، مرتکب جنایات جنگی شود و بدون هیچ پاسخگویی به سادگی به جامعه بازگردد."

گفتنی است که این گزارش تحولات سرزمین‌های اشغالی را از اوت ۲۰۲۴ تا جولای ۲۰۲۵ بررسی کرده است. (سازمان ملل - ۲۸ آبان)

نکته

سیاست‌های اجرایی ایدئولوژی "اسرائیل بزرگ"، از جمله شهرک‌سازی، الحاق عملی، و جابه‌جایی اجباری جمعیت فلسطینی، طبق ماده ۴۹ کنوانسیون چهارم ژنو و نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری در سال ۲۰۰۴ جرم جنگی و نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه به شمار می‌روند.

تأکید کمیته ویژه سازمان ملل بر مسئولیت جامعه جهانی برای مهار رژیم صهیونیستی

"جیان‌تا جیاسوریا"، رئیس کمیته ویژه بررسی اقدامات رژیم صهیونیستی که بر حقوق بشر مردم فلسطین و دیگر اعراب سرزمین‌های اشغالی تأثیر می‌گذارد، در بیانیه‌ای خطاب به کمیته چهارم مجمع عمومی سازمان ملل متحد گفت: "یافته‌های کمیته ما در طول دوره تحت پوشش گزارش به دو نگرانی اصلی اشاره دارد که امروز مایلیم به آنها بپردازیم: اقدامات نسل‌کشی علیه فلسطینیان در نوار غزه و گسترش قلمروی مناطق اشغالی، که با پروژه "اسرائیل بزرگ" همخوانی دارد. این تحولات نیازمند توجه فوری جامعه بین‌المللی و تمام کشورهای عضو است."

وی افزود: "اگرچه از زمان تأسیس این کمیته، دسترسی به سرزمین‌های اشغالی ما منع شده، اما کمیته به اجرای مأموریت خود ادامه می‌دهد. در ماه می ۲۰۲۵، یک مأموریت میدانی به امان در کشور اردن انجام دادیم و با مقامات دولتی، پناهندگان، نهادهای سازمان ملل از جمله آژانس امداد، نهادهای حقوق بشر و سازمان‌های جامعه مدنی ملاقات کردیم. این شهادت‌ها و سایر مستندات، پایه و اساس گزارش ما را تشکیل می‌دهند."

جیان‌تا جیاسوریا با تأکید بر این که فاجعه بشردوستانه غزه کماکان بی‌سابقه است، تصریح کرد: "مردم فرسوده هستند و امید و آسودگی ناشی از آتش‌بس، توجه آنها را به یأس و اندوه از تلفات و ویرانی معطوف کرده است. گزارش قبلی ما هشدار داده بود که اقدامات نظامی اسرائیل در حال ایجاد شرایط برای نسل‌کشی است. با اندوهی عمیق باید گزارش دهم که این وحشیگری‌ها ادامه یافته و در طول دوره تحت پوشش گزارش بدون وقفه ادامه داشته است."

وی افزود: "بمباران مناطق غیرنظامی در غزه ده‌ها هزار نفر را کشته و تعداد بسیار بیشتری را معلول کرده است که بیشتر کشته‌شدگان را زنان و کودکان تشکیل می‌دهند و تخمین زده می‌شود هزاران نفر زیر آوار باقی مانده‌اند. بیش از ۸۰ درصد زیرساخت‌های غزه آسیب دیده یا نابود شده و محله‌های کامل ویرانه شده‌اند. این امر اکثریت جمعیت غزه را آواره کرده است به طوری که جایی برای بازگشت ندارند."

رئیس کمیته ویژه در ادامه گفت: "حتی مکان‌هایی که توسط نیروهای اسرائیلی به عنوان "مناطق امن" تعیین شده بودند، بمباران شده‌اند و تا جولای ۲۰۲۵، بیش از ۸۶ درصد غزه به عنوان "مناطق ممنوعه" اعلام شده یا تحت دستور تخلیه قرار گرفته‌اند که این منطقه را عملاً غیرقابل سکونت کرده است."

کمیته تأکید می‌کند که این شرایط اتفاقی نیست، بلکه نتیجه سیاست‌های عمدی است که توسط اسرائیل اجرا شده است. در سراسر دوره تحت پوشش گزارش، اسرائیل اقدامات موقت الزام‌آور دستور داده شده توسط دیوان بین‌المللی دادگستری را نادیده گرفته و با مصونیت کامل به عملیات خود ادامه داده است. اسرائیل به در پیش گرفتن چنین رفتاری و برخورداری از مصونیت ادامه داده است، از جمله با محافظت شدن از تحریم‌ها و ادامه دریافت کمک‌های تسلیحاتی.

وی در خصوص شرایط کرانه باختری و بیت‌المقدس شرقی اذعان داشت: "شهرک‌نشینان، که اغلب همراه با نیروهای امنیتی اسرائیل عمل می‌کنند، به غیرنظامیان فلسطینی حمله کرده‌اند که منجر به تلفات گسترده، مجروحان، تخریب خانه‌ها و مصادره زمین‌ها شده است. از اکتبر ۲۰۲۳، بیش از ۱۰۰۰ فلسطینی توسط نیروهای اسرائیل و/یا شهرک‌نشینان در کرانه باختری کشته شده‌اند، از جمله بیش از ۲۰۰ کودک. در همین حال، اسرائیل به تصویب شهرک‌ها و واحدهای مسکونی جدید و اجازه تأسیس ایست بازرسی‌های پیشرفته جدید ادامه داده است. این اقدامات نقض آشکار قانون بین‌الملل، حقوق فلسطینیان و قطعنامه‌های سازمان ملل محسوب می‌شوند."

جیان‌تا جیاسوریا ضمن ابراز نگرانی درباره تصمیم رژیم صهیونیستی برای از سرگیری ثبت‌نام زمین در منطقه C اظهار داشت: "این فرآیند بدون شک منجر به محروم شدن هزاران فلسطینی از املاک خود خواهد شد و به ثبت زمین‌های آنان به عنوان "زمین دولتی" خواهد انجامید، که راه را برای استعمار بیشتر

هموار می‌کند. مقامات ارشد اسرائیلی به طور علنی این را به عنوان بخشی از برنامه‌ای برای آوردن "یک میلیون شهرک‌نشین دیگر" به کرانه باختری توصیف کرده‌اند."

وی افزود: "طرح‌هایی برای افزایش چشمگیر گسترش شهرک‌سازی، تبعیض علیه جمعیت سوری و تلاش برای تحت فشار قرار دادن جامعه دروزی برای پذیرش تابعیت اسرائیلی وجود دارد، که همه این موارد کنوانسیون چهارم ژنو و حاکمیت سوریه را نقض می‌کنند."

به گفته وی، تمرکز اصلی گزارش امسال بر پروژه "اسرائیل بزرگ" است، که یک دیدگاه صهیونیستی از گسترش سرزمینی در یک "سرزمین اسرائیل" بدون مرز تعریف شده است، که بسته به تفسیر، می‌تواند فراتر از اسرائیل فعلی، تمام سرزمین فلسطینی اشغالی، بخش‌هایی از سوریه و لبنان و اگر نه، بخش‌هایی از مصر و عراق را در بر گیرد.

این حقوق‌دانان با سابقه افزود: "در طول دوره تحت پوشش گزارش، مقامات اسرائیلی بارها از این ایدئولوژی حمایت کرده‌اند و مدام به اصطلاح "حقوق تاریخی" بر "سرزمین اسرائیل" به جای اسرائیل اشاره کرده‌اند. در جولای ۲۰۲۵، کنست یک طرح پیشنهادی را تصویب کرد که خواستار الحاق تمام کرانه باختری شد و آن را "بخش جدایی‌ناپذیر از سرزمین اسرائیل" اعلام کرد. وزیر دفاع نیز اعلام کرد که نیروهای اسرائیل به طور نامحدود در بخش‌هایی از غزه، لبنان و سوریه تحت توجیه دروغین ایجاد به اصطلاح "مناطق امنیتی" باقی خواهند ماند."

وی گفت: "در عمل، این به معنای عملیات نظامی جدید اسرائیل در جنوب لبنان و سوریه، ایجاد 'مناطق حائل' و ادامه اشغال قلمرو لبنان علی‌رغم توافق‌های آتش‌بس بوده است. شهرک‌نشینان اسرائیلی حتی اقدام به فروش زمین لبنانی و ایجاد پست‌های پیشرفته غیرقانونی در جنوب لبنان کرده‌اند، که بیشتر تمایل آنها برای دنبال کردن ایدئولوژی "اسرائیل بزرگ" را نشان می‌دهد."

کمیته خاطرنشان می‌کند که رژیم صهیونیستی یک سیاست سیستماتیک از گسترش سرزمینی از طریق شهرک‌سازی، اشغال نظامی و در نهایت الحاق را دنبال می‌کند. این اقدامات باید و می‌بایست با نام صحیح خود خوانده شوند؛ نقض قوانین بین‌المللی، سیاست‌هایی که صلح و امنیت را تضعیف می‌کنند، حقوق بشر را انکار می‌کنند و رنج غیرقابل بیان بر جمعیت‌های غیرنظامی وارد می‌آورند.

در پایان، کمیته از کشورهای عضو می‌خواهد که قاطعانه اقدام کنند و توصیه‌های گزارش امسال را اجرا نمایند. کمیته به جامعه بین‌المللی یادآوری می‌کند که تکلیف اخلاقی و قانونی برای جلوگیری و مجازات نسل‌کشی و محافظت از مردم فلسطین و دیگر جمعیت‌های تحت اشغال در برابر سوء استفاده‌های حقوق بشری دارد.

اگرچه کمیته توافق آتش‌بس در غزه را خوشامد می‌گوید، اما همچنین به جامعه بین‌المللی یادآوری می‌کند که رژیم صهیونیستی حضور خود را در مکان‌های متعدد در جنوب لبنان علی‌رغم توافق آتش‌بس در آنجا حفظ کرده و حضور خود در سوریه را علی‌رغم توافق جداسازی گسترش داده است. جامعه بین‌المللی باید اطمینان حاصل کند که توافق آتش‌بس به خروج کامل اسرائیل از غزه منجر شود و همانطور که دیوان بین‌المللی دادگستری در جولای ۲۰۲۴ روشن کرد و مجمع عمومی یک سال پیش به آن رای داد، رژیم صهیونیستی اشغال غیرقانونی خود از کرانه باختری را نیز پایان دهد.

رئیس کمیته ویژه خاطر نشان کرد: "کشورهای عضو باید اعمال تحریم‌های سیاسی و اقتصادی و تحریم کامل تسلیحاتی را تا زمانی که اسرائیل نقض حقوق بشر فلسطینیان و دیگر مردمان را متوقف کند و کاملاً از تمام سرزمین‌های اشغالی در منطقه مطابق با گزارش خارج شود، در نظر بگیرند. کشورهای عضو همچنین باید همکاری کامل با دادگاه بین‌المللی کیفری، اعمال صلاحیت جهانی، و بررسی و تعقیب قضایی نهادهای شرکتی مرتبط، شهروندان دارای تابعیت دوگانه و سایر بازیگران همدست در نقض قوانین بین‌المللی را در نظر بگیرند."

وی افزود: "ایده "اسرائیل بزرگ"، ادعاهای "سرزمین اسرائیل بدون مرز" اساساً با یک صلح عادلانه و پایدار ناسازگار هستند و چیزی جز رنج و محرومیت بیشتر برای منطقه غرب آسیا و مردمانش به ارمغان نخواهند آورد. این وظیفه جمعی ما است، به عنوان جامعه بین‌المللی، که اطمینان حاصل کنیم عدالت، کرامت انسانی و حاکمیت قانون بر نژادپرستی و تبعیض، حیوان‌زدایی و تجاوز پیروز می‌شوند." (سازمان ملل - ۲۸ آبان)

نکته

ایده "اسرائیل بزرگ" به‌طور مستقیم اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، به‌ویژه ممنوعیت تحصیل سرزمین از راه زور (منشور ملل متحد، ماده ۲ بند ۴)، قطعنامه ۲۴۲ شورای امنیت مبنی بر غیرقابل قبول بودن تحصیل سرزمین از طریق جنگ، و اصل تعیین سرنوشت ملت‌ها (منشور ملل متحد، ماده ۱ بند ۲ و میثاق‌های بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، ماده ۱ مشترک) را نقض می‌کند. با این حال، رژیم صهیونیستی به صراحت این موضع را تکرار کرده و کشورهای مدعی حقوق بشر نیز آن را محکوم نمی‌کنند.